

TREBALL DE ONTOLOGIA

Curs 2009-2010

Abandonament d'animals de companyia

Maria Abadal
Ila Calm
Georgina Casas
Annamar del Cerro

INDEX

1.- Abandonament d'animals	3
1.1.- Motius de l'abandó	3
1.2.- Finalitats de l'abandó.....	5
1.3.- Conseqüències	5
1.4.- Punts clau sobre els abandonaments	5
2.- Legislació sobre protecció animal	7
3.- Centres i associacions de recollida d'animals i dades	12
3.1.- Definició	12
3.2.- Centres i associacions de Catalunya	13
3.3.- Dades a destacar	14
3.4.- Protectora o refugi privat sense ànim de lucre	19
3.5.- Instal·lacions o centre de refugi públics gestionats per ajuntaments	22
3.6.- Identificació i cens	26
4.- Actuacions dels centres	28
4.1.- Control colònies de gats urbans.....	28
4.2.- Difusió de la informació i educació de la població.....	34
4.3.- Sacrifici d'animals.....	35
5.- Política d'adopcions i denúncies contra l'abandó	37
5.1.- Protocol d'adopció.....	37
5.2.- Abandó i compliment de la llei.....	40
6.- Visió actual: Entrevistes	42
6.1.- Refugi-Residència Can Salat.....	42
6.2.- Ajuntament de Sant Pere de Ribes (Garraf)	45
6.3.- Departament de Medi Ambient de l'Ajuntament de Calella (Maresme).....	45
6.4.- Ajuntament de Tona (Osona)	46
7.- Adopcions en altres països	48
8.- Discussió	52
9.- Bibliografia	54

(A una carpeta adjunta hi ha els annexes corresponents a documents sencers que citem durant el treball)

1.- INTRODUCCIÓ

Sovint les persones, quan sentim ha parlar de certs temes, tot i que siguin negatius, tendim a normalitzar-los o acceptar-los fins a cert punt. El terme "abandonament d'animals domèstics" és relativament nou a casa nostra, ja que fins fa no més d'unes dècades, els animals quasi mai eren considerats més que una eina amb una funció concreta.

Actualment, aquesta visió ha canviat molt, fins arribar al punt d'humanitzar els animals, principalment el gos i el gat. Però no només ha canviat la visió de les persones, sinó també la seva manera de viure, fent que les bèsties depenguin completament dels humans per sobreviure. Potser per aquests motius, els abandonaments s'han fet "visibles", ja que hi ha una major consciència per part d'un sector de la societat sobre el benestar dels animals.

En aquesta introducció, ens centrarem en el que creiem són els tres punts clau de l'abandonament: motius, finalitat i conseqüències.

1.1. Motius d'abandonament

Moltes vegades l'abandó ja es preveu quan s'adopta a un animal. Per evitar aquestes situacions, s'hauria de fer una campanya no només per l'abandó si no també per una adopció de qualitat. Generalment s'abandona per una irresponsabilitat sobre l'animal, però es podrien separar dos èpoques de l'any que engloben motius diferents (estiu i la resta d'any). Llistat de motius:

- Edat: animals vells que ja no satisfan als propietaris i aquests ja no volen responsabilitzar-se de les despeses.
- Malalties: el propietari no vol assumir les despeses o té por de ser contagiats, per tant, abandona, a més a més per no veure patir l'animal.
- Naixements indesitjats
- Incapacitat de previsió: molts propietaris no pensen que els cadells creixen i tampoc que es necessita un espai mínim per cuidar-los bé.
- Rebuig d'algun familiar: si l'animal no es acceptat des de el principi per tots els components de la família, pot acabar en abandó.
- Malalties de les persones: poden ser psíquiques o físiques. La incapacitat de resoldre els propis problemes provoca l'abandó de l'animal.

- Trasllet a altres llocs: per motius laborals o personals.
- Agressivitat de l'animal: si la socialització de l'animal és escassa, pot tenir augment de l'agressivitat, cosa que els propietaris, envers d'enfrontar-se al problema acaben abandonant.
- Destrosses a casa
- Animal que s'escapa: si ho fa sovint, el propietari deixarà de buscar-lo.
- Animal que marca: comportament jeràrquic de territorialitat. Tot i tenir solucions, moltes vegades s'acaba abandonant.
- Adquisició de vivenda nova: normalment en cases de camp, la casa a vendre hi inclou els animals, de manera que si al nou propietari no li interessa tenir-los, pot passar que s'abandoni per part del venedor, del comprador o s'escapin per no ser mantinguts.
- Forma de venjança: a vegades hi ha gent que agafa els animals que no són seus i els abandona per venjar-se d'aquella altre persona.
- Adopció precipitada: quan un propietari ha tingut cria, pressiona als coneguts a adoptar, i després aquests s'arrepenteixen.
- Casos d'estiu: l'animal va ser regalat durant l'hivern, i a les vacances d'estiu ja és gran, per tan té ganes de jugar i sortir però el propietari no perquè fa calor. Per una altre banda, si la família es planteja viatjar però buscar-li una residència els surt massa car, opten per abandonar-lo.

1.2. Finalitat de l'abandonament

És evident que els propietaris abandonen per no tornar a veure l'animal en qüestió, però molts d'ells també ho fan amb la idea que algú altre els adoptarà, per això moltes vegades es veuen animals abandonats a les urbanitzacions (luxoses), ja que es pensa que una persona amb un nivell de vida més alt, es farà càrrec de l'animal.

1.3.- Conseqüències de l'abandonament

Les conseqüències de l'abandó, no només estan referides a l'animal, que haurà de sobreviure sol (cosa que fins ara ho feia sense problemes i per tant, no ha après a fer-ho per ell mateix). També se'n deriven les conseqüències indirectes, que depenen del lloc i la situació la qual s'abandona. Un exemple clar, són els animals que s'abandonen a les carreteres, on intenten esquivar els cotxes, i finalment acaben provocant accidents greus i fins i tot mortals per a ells i els conductors.

Els llocs més habituals d'abandó són:

- Carretera: on la seva mort és agònica i més o menys lenta depenent del cas.
- Contenedors de brossa: normalment s'hi troben les ventrades senceres.
- Camp, zones rurals/naturals: moren perquè no saben com proporcionar-se l'aliment o per altre banda "s'assalvatgen" formant grups que destrueixen propietats personals.
- Carrer: no solen tenir una vida massa llarga, tot i que sovint hi ha persones que els faciliten aliment.
- Gosses: moltes vegades els deixen allà amb la idea que els sacrificaran i així estalviar-se el cost del veterinari, o amb l'esperança que algú altre se'n pugui fer càrrec.

1.4.- Punts clau sobre els abandonaments

En el cas de Catalunya, els punts més importants alhora de parlar sobre els abandonaments són els següents:

- Manca de control dels animals domèstics a les poblacions, tan pel que fa la implantació del microxip com al cens dels animals als ajuntaments.
- Manca de consciència sobre el que suposa tenir un animal domèstic i sobre

les responsabilitats que comporta.

- Manca d'educació sobre les esterilitzacions (objectiu i avantatges), i sobre les conseqüències que té l'abandó d'animals que no estan preparats per viure en la nostre societat sense control.
- Falta d'implicació de les autoritats pel que fa a l'aplicació de les lleis de protecció animal, ja que moltes persones resten impunes per accions que haurien de penalitzar-se.

Durant el treball exposarem aquests punts, importants pel que fa a una possible solució de la problemàtica que plantegem. En última instància, traurem conclusions de la informació recollida i exposarem la nostra opinió.

2. LEGISLACIÓ SOBRE PROTECCIÓ ANIMAL

La legislació referent a l'abandonament dels animals està inclosa en la **Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals** publicada en DOGC núm. 3926, 16 de juliol de 2003. En el CODI PENAL s'especifica en els articles 631 i 632.

A continuació hi ha un breu resum dels articles i apartats que fan referència a l'abandonament dels animals de companyia, la responsabilitat dels ajuntaments i entitats relacionades, les infraccions i les sancions. Els articles complets es poden llegir a l'Annex.

ARTICLE 3 (definicions)

g) **Animal abandonat:** és l'animal de companyia que no va acompanyat de cap persona ni duu cap identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària.

b) **Animal de companyia:** és l'animal domèstic que les persones mantenen generalment a la llar amb la finalitat d'obtenir-ne companyia. Als efectes d'aquesta Llei, gaudeixen sempre d'aquesta consideració els gossos i els gats.

f) **Animal ensalvatgit:** és l'animal de companyia que perd les condicions que el fan apte per a la convivència amb les persones.

i) **Nucli zoològic:** són les agrupacions zoològiques per a l'exhibició d'animals, les instal·lacions per al manteniment d'animals, els establiments de venda i cria d'animals, els centres de recollida d'animals, el domicili dels particulars on es fan vendes o altres transaccions amb animals i els de característiques similars que es determinin per via reglamentària. En queden excloses les instal·lacions que allotgin animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà i els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

l) **Associació de protecció i defensa dels animals:** és l'entitat sense afany de lucre legalment constituïda que té entre els seus objectius o finalitats emparar i protegir els animals.

ARTICLE 20 (Associacions de protecció i defensa dels animals)

1. Les associacions de protecció i defensa dels animals s'han d'inscriure en el Registre del Departament de Medi Ambient, per a obtenir el títol d'entitat col·laboradora.

2. El Departament de Medi Ambient pot convenir amb les associacions de protecció i defensa dels animals l'acompliment de tasques en relació amb la protecció i la defensa dels animals.

3. El Departament de Medi Ambient pot establir ajuts per a les associacions que han obtingut el títol d'entitats col·laboradores, destinats a les activitats que duguin a terme amb relació a la protecció i la defensa dels animals, especialment per a l'execució de programes d'adopció d'animals de companyia en famílies qualificades, en la promoció de campanyes i programes d'esterilització de gossos i gats, i també la promoció de campanyes de sensibilització de la ciutadania.

4. Les associacions a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article tenen la consideració d'interessades en els procediments sancionadors establerts per aquesta Llei, en els casos en què hagin formulat la denúncia corresponent o hagin formalitzat la compareixença en l'expedient sancionador, sens perjudici de la privacitat de les dades de caràcter personal.

ARTICLE 5 : Especifica que està prohibit abandonar els animals.

ARTICLE 11 (Sacrifici i esterilització d'animals): prohibeix el sacrifici de gats i gossos excepte per motius humanitaris i sanitaris, i si es fa ha de ser de manera reglamentària i sota control veterinari

ARTICLE 16 (específic per la recollida d'animals): els ajuntaments són els responsables de recollir i controlar el animals abandonats, perduts o ensalvatgits i han de disposar d'instal·lacions adequades i capacitat suficient. Els ajuntaments poden delegar la responsabilitat a administracions o entitats locals supramunicipals i concertar-la amb entitats externes com associacions de protecció i defensa dels animals. Els ajuntaments per si mateixos o a través de les altres entitats també són els responsables de confiscar els animals de companyia amb indicis de maltractament o tortura.

ARTICLE 17 (Recuperació d'animals): com s'ha dit abans, els ajuntament són els responsables que s'han de fer càrrec dels animals abandonats o perduts fins que siguin recuperats, cedits o sacrificats. En el cas que porti identificació s'ha d'avisar al propietari amb un termini de 10 dies per recuperar-lo, i si l'animal no porta identificació el termini és de 20 dies.

ARTICLE 18 (Acolliment d'animals)

1. Els centres de recollida d'animals abandonats o perduts han d'atendre les peticions d'acolliment d'animals de companyia, les quals s'han de formular per escrit.

2. L'acolliment dels animals de companyia s'ha d'ajustar als requeriments següents:

a) Els animals han d'ésser identificats prèviament a l'acolliment.

b) Els animals han d'ésser desparasitats, vacunats i esterilitzats si han assolit l'edat adulta, per tal de garantir unes condicions sanitàries correctes.

c) Cal lliurar un document on constin les característiques i les necessitats higienicosanitàries, etològiques i de benestar de l'animal.

d) Cada centre ha de dur el llibre de registre esmentat en l'apartat 21.b amb les dades de cadascun dels animals que hi ingressen, de les circumstàncies de captura, troballa o lliurament, de la persona que n'ha estat propietària, si fos coneguda, i també de les dades de l'animal. L'especificació de les dades que han de constar en el Registre s'ha d'establir per via reglamentària.

3. Les instal·lacions de recollida d'animals abandonats, que han de controlar els ajuntaments tant a llurs propis centres com als centres de recollida concertats, han de disposar de les corresponents mesures de seguretat, amb la finalitat de garantir la integritat física i psíquica dels animals, evitar-ne la fugida i limitar el nombre d'animals que convisquin en grups per tal d'evitar baralles i la propagació de malalties infectocontagioses. S'han d'establir per reglament els requisits que aquestes instal·lacions han de complir per tal de donar compliment al que estableix aquesta Llei.

ARTICLE 19 (Captura de gossos i gats ensalvatgits): correspon als ajuntaments i s'ha de fer per mètodes d'immovilització a distància i només es poden emprar armes de foc amb l'autorització prèvia del Departament de Medi Ambient.

ARTICLE 30 (infraccions)

Infraccions lleus: No evitar la fugida d'animals.

Infraccions greus: Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que no comporten cap risc per a l'animal.

Infraccions molt greus: Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que els puguin comportar danys greus.

ARTICLE 31, 32 I 35: fan referència a les multes i la quantia corresponent i els responsables de les infraccions.

CODIGO PENAL^{*1}

TITULO III (Faltas contra los intereses generales)

Artículo 631.

1. Los dueños o encargados de la custodia de animales feroces o dañinos que los dejaren sueltos o en condiciones de causar mal serán castigados con la pena de multa de 20 a 30 días.

2. Quienes abandonen a un animal doméstico en condiciones en que pueda peligrar su vida o su integridad serán castigados con la pena de multa de 10 a 30 días.

Artículo 632.

1. El que corte, tale, queme, arranque, recolecte alguna especie o subespecie de flora amenazada o de sus propágulos, sin grave perjuicio para el medio ambiente, será

¹Aquest text està en castellà perquè ha estat transcrit del Código penal español

castigado con la pena de multa de 10 a 30 días o trabajos en beneficio de la comunidad de 10 a 20 días.

2. Los que maltrataren cruelmente a los animales domésticos o a cualesquiera otros en espectáculos no autorizados legalmente sin incurrir en los supuestos previstos en el artículo 337 serán castigados con la pena de multa de 20 a 60 días o trabajos en beneficio de la comunidad de 20 a 30 días.

3.- ELS CENTRES I ASSOCIACIONS DE RECOLLIDA D'ANIMALS. DADES

3.1. Definició

Associació: protectora d'animals, refugi o particular que no disposa d'instal·lacions o gàbies per al manteniment d'animals de companyia, però que en recull i/o acull en cases o domicilis particulars per donar-los posteriorment en adopció.

Centre: protectora d'animals, gossera municipal, empresa de recollida d'animals privada, particulars, refugis, etc. que disposen d'instal·lacions i gàbies per al manteniment (esporàdic o no) d'animals de companyia abandonats.

- Les **protectores i els refugis privats sense ànim de lucre** tenen com a màxima la protecció de l'animal. Això fa que les persones encarregades d'aquests centres siguin molt reticents a donar en adopció un animal a "qualsevol persona" i que realitzin als interessats "entrevistes" que en alguns casos considerades excessivament exigents. Un cop entregats en adopció, fan un seguiment dels animals.
- **Instal·lacions o centres de refugi públics gestionats per ajuntaments**: són instal·lacions municipals que funcionen com a refugi gestionades totalment per l'ajuntament del municipi i que sovint donen servei a municipis propers. En aquests casos també s'ha trobat una bona quantitat de centres que fomenten l'adopció. Els treballadors són funcionaris o personal contractat, que s'encarrega del manteniment de les instal·lacions i dels animals. En alguns casos també tenen veterinaris municipals. Els animals sovint es troben en espais molt reduïts, amb poca llum natural, i els dies festius pot ser que no rebin les atencions necessàries. Aquests centres no fan un seguiment als animals donats en adopció però sí que fan contractes i els donen esterilitzats, amb xip, etc., tal com exigeix la normativa. Si la persona és resident al municipi gestor, l'obliguen també a censar-lo. Sovint hi ha la possibilitat de que voluntaris col·laborin amb el centre.
- **Centres privats amb ànim de lucre**: Normalment són empreses que realitzen el servei de recollida per als ajuntaments. Disposen sempre d'instal·lacions i en alguns casos de planta incineradora. Els centres d'aquests

tipus fomenten l'adopció en pocs casos: no realitzen activitats per fomentar l'adopció, no fan seguiments als animals adoptats, ni contractes (una minoria) ni entrevistes, i no compleixen la normativa pel que fa a donar els animals vacunats, esterilitzats, etc. En la majoria dels casos els donen sense esterilitzar.

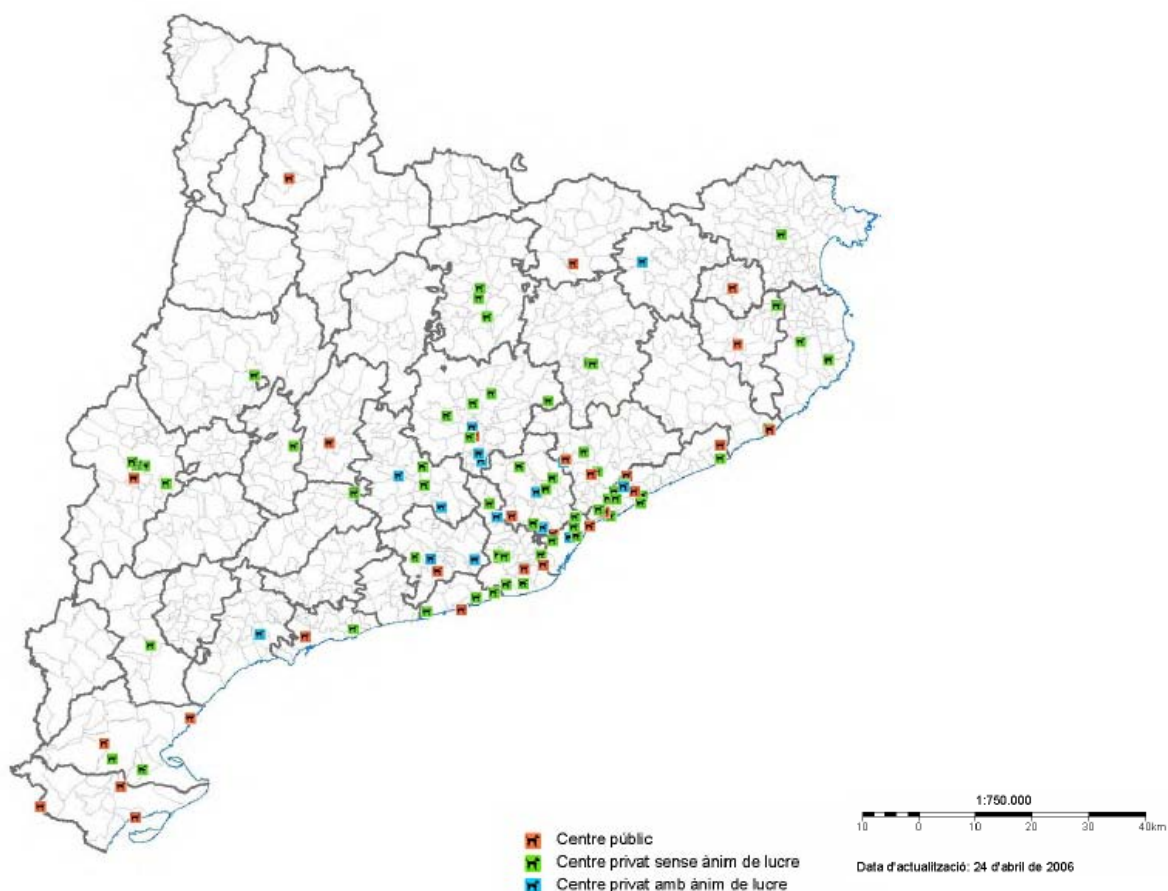
- **Particulars que realitzen recollida i acollida d'animals abandonats:** En aquest cas fomenten l'adopció en la seva totalitat i, en la majoria dels casos, resulten estrictes a l'hora de lliurar un animal a qualsevol persona, però no poden fer ni el seguiment ni contractes. No disposen de pàgina web, ni poden fer publicacions, i l'únic que utilitzen són les revistes gratuïtes i el clàssic sistema "de boca-orella" per donar informació sobre els animals dels quals disposen.

3.2. Centres i Associacions de Catalunya

Centres i associacions de caràcter públic: 26%

Centres i associacions privats amb ànim de lucre: 10%

Centres i associacions privats sense ànim de lucre: 64%

	Nre. d'habitants	Nre. de centres de recollida	Habitants centre recollida	per de
Barcelona	5.145.565	72	71.466	
Girona	650.601	10	65.060	
Lleida	412.765	10	41.276	
Tarragona	530.115	4	132.528	
Terres de l'Ebre	174.792	9	19.421	

Mitjana d'habitants per centre a Catalunya: 65.224

[Dades de l'any 2005: Total d'habitants → 6.913.838; Total de centres → 106]

3.3. Dades a destacar

Aquest apartat s'ha dut a terme en base a una enquesta realitzada pel Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya el primer trimestre de l'any 2006, en base a les dades recollides durant tot l'any 2005. L'enquesta era voluntària per a centres, associacions, agrupacions i ens locals que es dediquen a la recollida, l'acolliment, l'adopció i la defensa dels animals de companyia abandonats (bàsicament gats i gossos). No hem trobat cap enquesta similar de fonts fiables de l'any actual, però creiem que les dades no diferiran gaire per una diferència de quatre anys.

A continuació es resumiran les dades més rellevants:

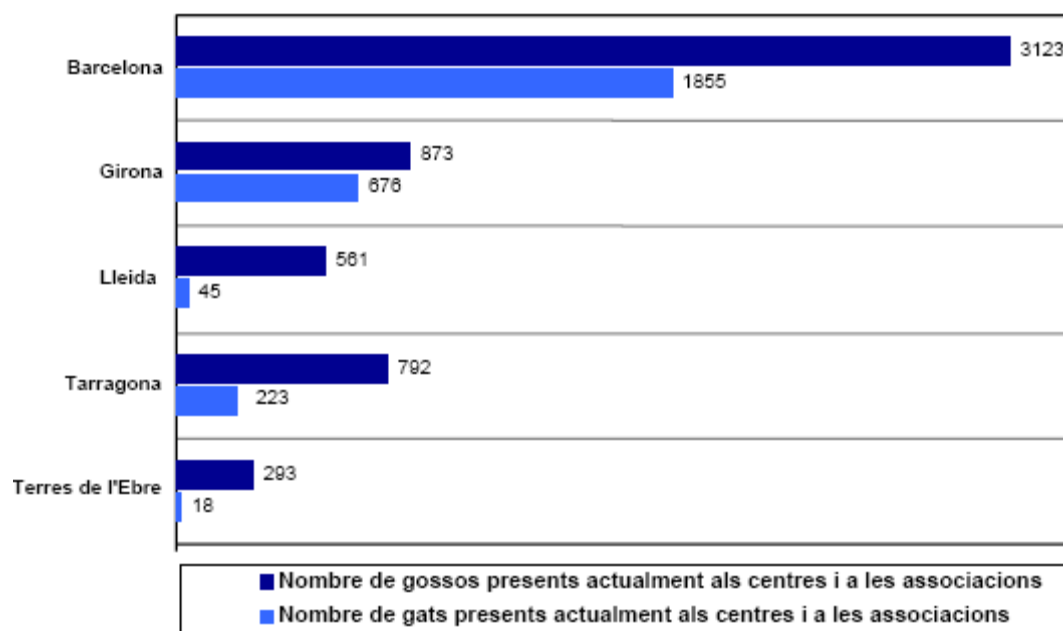
L'any 2005, un total de **28.457** animals de companyia van ingressar en un centre d'acollida a Catalunya; 21.043 gossos i 7.414 gats.

Les recollides van ser dutes a terme per **106** centres d'acollida, dels quals el **26%** són públics, el **64%** privats sense ànim de lucre i el **10%** privats amb ànim de lucre.

Origen de recollida (28.457)	85% (24.383) de la via pública
	9% (2.365) de cessions dels propietaris
	6% (1.709) de decomisos i altres
(28.457)	
Sortides (24.086)	14.631 adoptats
	5.668 sacrificats
	3.857 recuperats

Les entrades i sortides no es corresponen perquè una part de les sortides inclou entrades anteriors a l'any 2005 i unapart de les entrades resten a les instal·lacions.

El següent gràfic reflexa la distribució de gossos i gats per zones:

Total de gossos: 5.642

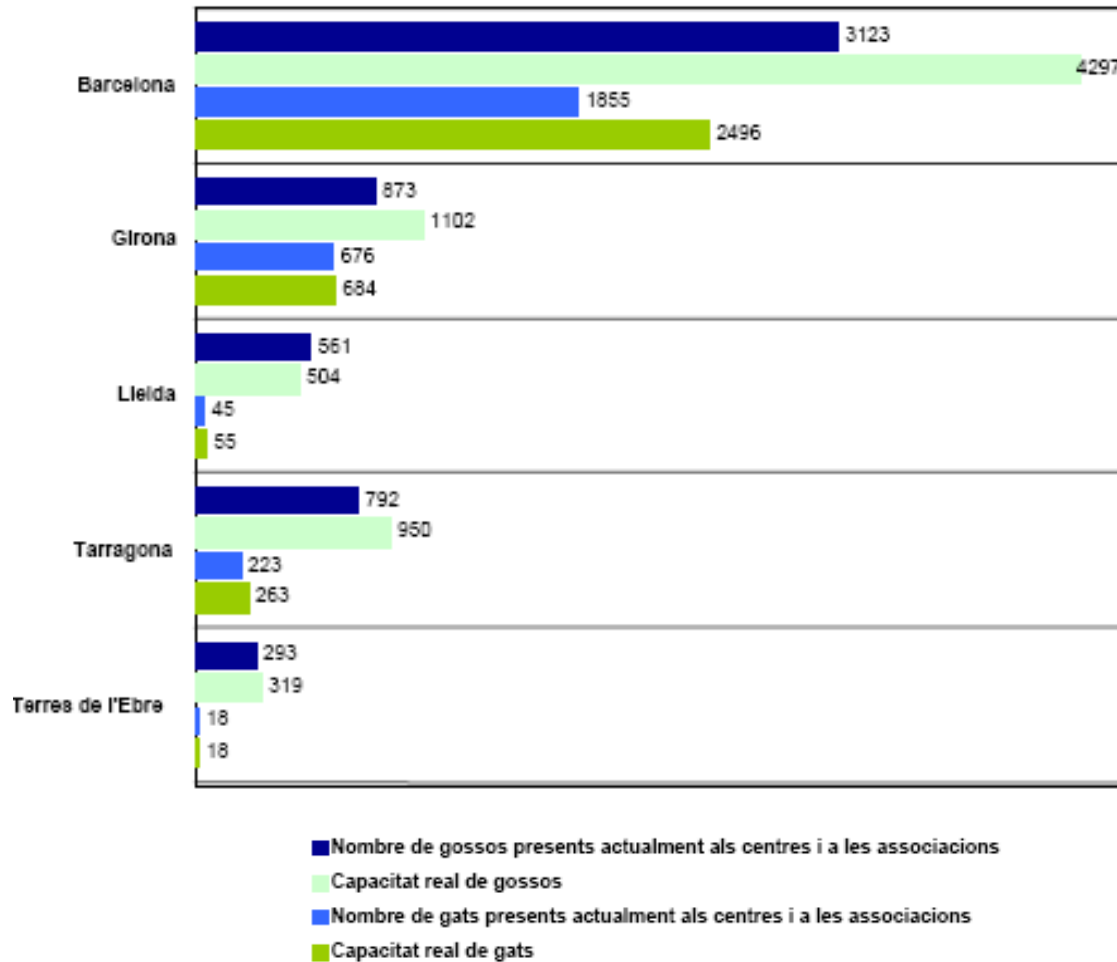
Total de gats: 2.817

Total d'animals presents a les instal·lacions: 8.459

Aquest nombre és simbòlic ja que el flux d'entrada i sortida d'animals és constant, es tracta simplement d'una dada puntual per reflectir la situació.

Barcelona és la província amb un major nombre d'animals abandonats, però alhora és la més poblada i la que disposa d'un major nombre de centres i associacions.

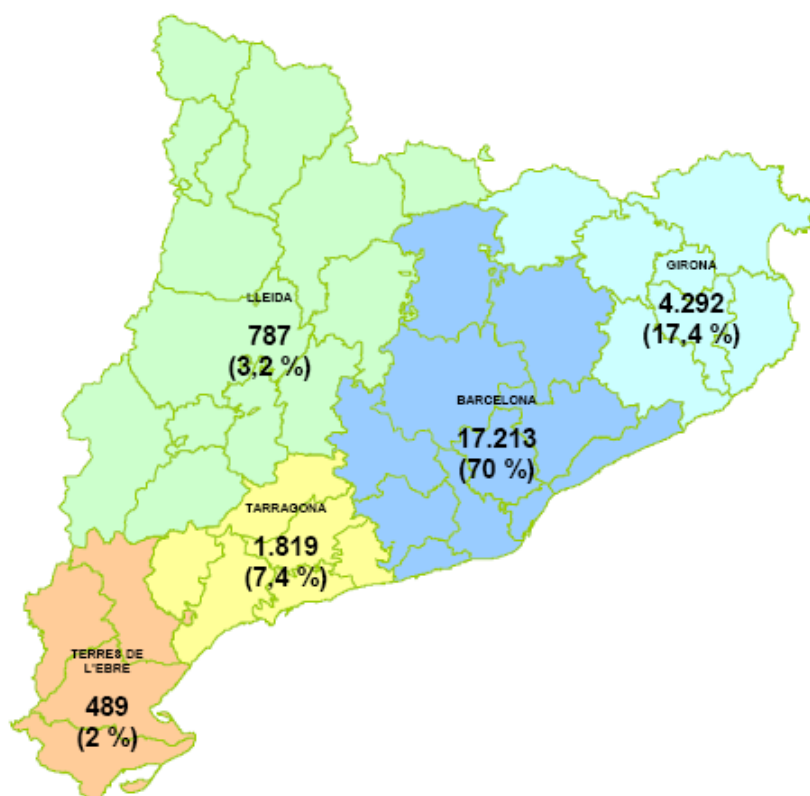
Pel que fa a la capacitat real d'aquests centres i associacions val a dir que és limitada i que es veu superada a tot Catalunya excepte a la província de Lleida, on la recollida de gossos no supera els límits establerts. En tot cas, de manera general la saturació és constant tal i com reflexa el següent gràfic:

Capacitat total de gossos: 7.172

Capacitat total de gats: 3.516

Mapa del nombre d'animals recollits a les territorials l'any 2005

El nombre total d'animals recollits és de 28.475 (lleugerament superior al 28.457 exposat a la primera taula d'aquest apartat ja que es té en compte part del primer trimestre de l'any 2006).

Cal destacar una dada, que és el nombre d'animals recollits que anaven identificats amb microxip. Així doncs, del total de gossos recollits (21.043) només 3.503 (16,6%) portaven xip; i del total de gats (7.414) només 81 (1,1%) portaven xip.

Actualment els centres duen a terme una gran campanya d'identificació, que en cas de pèrdua, en facilita la recuperació per part dels propietaris. Un total de 1.964 animals amb xip van ser recuperats pels seus propietaris l'any 2005, però per altra banda, 875 gossos amb xip no van ser recuperats pels seus propietaris, i tan sols un gat. Això demostra que la intenció última era desfer-se de l'animal.

Un cop un animal ha ingressat en el centre o l'associació, si el propietari no l'ha anat a recollir, i transcorreguts els 20 dies d'obligació legal per recuperar-lo, és possible que s'hagi donat en adopció o bé hagi estat sacrificat, ja que es considera abandonat segons la Llei de protecció dels animals.

Per tant, es compten tots aquests animals esmentats anteriorment i els recollits del carrer o de les carreteres, però *no es compten els animals recuperats pels seus propietaris*. En aquest cas ja es pot parlar de **dades d'animals abandonats a Catalunya**.

Total gossos: 17.256 } Total animals abandonats a Catalunya: 24.600
 Total gats: 7.344 }

Pel que fa a les adopcions:

Zones	Nre. d'habitants	Nre. d'animals adoptats	Animals adoptats per cada mil habitants
Barcelona	5.145.565	10.884	2,12
Girona	650.601	1.732	2,66
Lleida	412.765	548	1,32
Tarragona	530.115	1.155	2,1
Terres de l'Ebre	174.792	312	1,78

Barcelona és la zona amb un major nombre d'adopcions, però Girona té el major nombre d'animals adoptats per cada mil habitants. La mitja d'animals adoptats per cada mil habitants a Catalunya és 2,17.

3.4. Protectora o refugi privat sense ànim de lucre

Com ja s'ha esmentat anteriorment, aquest tipus d'entitat està formada per persones que tenen com a objectiu la protecció dels animals sense obtenir cap benefici econòmic a canvi.

Un cop creada la protectora, els propis membres en decideixen el funcionament i el repartiment de tasques.

A part dels membres, és comú que disposin de socis que contribueixen econòmicament i/o elaborant tasques al propi centre. La col·laboració econòmica és essencial pel manteniment de les protectores, tot i que les quotes

sovint són molt baixes, però generalment oscil·len entre els 5 i 10€ al mes, sense límit de quantitat. Però per col·laborar econòmicament no cal fer-se soci, ja que es poden fer donatius puntuals.

Una altra font d'ingressos són els apadrinaments, en què el padrí, a més de col·laborar econòmicament, visita l'animal apadrinat i així aquest rep més atencions.

Aquest tipus de col·laboracions poden desgravar-se en la declaració de l'IRPF, en el concepte del 25% les persones físiques i del 35% les persones jurídiques.

La Fundació FAADA, que actua a nivell estatal, ha engegat un projecte anomenat "Empreses Solidaries", que adopten una responsabilitat social corporativa actuant des de diferents fronts per a la defensa i protecció dels animals. Aquestes empreses a canvi són publicades, reben un diploma i diposen del benefici fiscal citat anteriorment.

Per a crear un centre d'aquestes característiques s'han de complir els següents requisits:

Persones:

- Mínim de tres persones
- Càrrecs: President, Tresorer i Secretari
- Altres càrrecs: Vicepresident i Vocals

Documentació necessària per registrar una associació:

- Sol·licitud: original i dues còpies
- Acta Fundacional: original i dues còpies signades pels socis fundadors

- Estatuts de l'associació: tres originals signats pels socis fundadors (més nom, cognoms, adreça i DNI). Als estatuts s'ha de fer constar nom i adreça de l'associació (no estan permesos els apartats de correus).

Presentació de la documentació:

- A la Generalitat de Catalunya. Departament de Justícia (C/Pau Claris, 81) de Barcelona.

Tràmits a Hisenda:

- Es compra l'imprés Model 037
- S' omple amb les següents dades:
 - Dades d'identificació
 - Motiu de la presentació (sol·licitud NIF)
 - Dades censals (adreça social)
 - Representant
 - Firma del document
- Documents a adjuntar amb el Model 037
 - S'ha d'acompanyar la còpia de la sol·licitud d'inscripció de la associació segellada per la Generalitat
 - Els estatuts
 - L'acta fundacional
 - Fotocòpia del DNI del sol·licitant

Al moment de la presentació Hisenda dóna un numero de NIF a l'associació i lliura una tarja provisional. Dies després, es reben a l'adreça social les etiquetes identificatives.

Llibres oficials:

Al mateix lloc on s'ha fet la inscripció de l'associació s'han de legalitzar els llibres oficials. Aquests llibres es poden comprar a botigues especialitzades (n'hi ha una davant del Departament de Justícia).

- Llibre d'Actes
- Llibre de Socis
- Llibre d'Ingressos i Pagaments

A la primera fulla del llibre s'ha de posar una diligència signada pel President i el Secretari.

S'ha d'acompanyar la sol·licitud "Habilitació de llibres".

Exempció de l'IVA

Quan la Generalitat ja ha registrat l'associació, s'ha de demanar a Hisenda l'exempció del IVA amb la següent documentació

- Carta de sol·licitud del Impuest Valor Afegit.
- Documents a presentar per a que sigui acceptada la sol·licitud:
 - Original i còpia del NIF
 - Original i còpia de l'escriptura de constitució
 - Original i còpia dels estatuts de la societat
 - Original i còpia del certificat que acredita la inscripció al Registre oficial

Fins que Hisenda no accepti l'exempció del IVA, l'associació haurà de presentar la declaració trimestral (model 300) i s'indicarà "sense activitat". Si a l'acabament de l'any encara no s'ha otorgat, s'haurà de presentar el resum d'IVA anual (model 390).

3.5. Instal·lacions o centres de refugi públics gestionats per ajuntaments

Aquest tipus de centres depenen de la Regidoria de Benestar Social i Salut Pública o de la regidoria de Medi Ambient, segons l'ajuntament. Tal i com ja s'ha esmentat, aquests refugis poden recollir animals del propi municipi o actuar en diversos municipis a la vegada (és el que es fa generalment).

La seva gestió segueix uns protocols estipulats en uns manuals, a continuació es farà un resum dels aspectes que tracta basant-nos en el Manual de gestió del centre municipal d'acollida d'animals de Barcelona, que depen de l'Agència de Salut Pública de Barcelona.

- Els objectius principals d'un centre d'aquestes característiques haurien de ser:

1. Rebre i allotjar gossos i gats perduts/abandonats a la via pública. En cap cas s'accepten animals que vinguin acompanyats del seu propietari. El **protocol d'ingrés i sortida** estableix les següents actuacions:

- L'obertura d'un expedient individual que el descriu i identifica, que l'acompanyarà durant tota la seva estada al Centre i en el que es faran constar totes les incidències que hi concorrin.
- Reconeixement veterinari inicial i aplicació d'accions profilàctiques.
- Inici de la mecànica de localització del seu propietari.
- Gestió administrativa correcta tant pel que fa a l'ingrés com a l'estança i la sortida, tenint en compte els diferents supòsits legals, administratius o judicials que poden concórrer en un animal acollit.

1. Cura i supervisió diària de la cabana animal, per garantir-ne un bon estat de salut i vetllar pel seu benestar. Així doncs s'ha de:

- Assegurar la protecció dels animals de la intempèrie, d'altres animals o d'interferències humanes no desitjades.
- Assolir una correcta higiene de les diferents dependències del Centre, mitjançant l'aplicació del **Protocol de Neteja i Desinfecció**, amb la freqüència, abast i procediments que en ell s'indiquen.
- Protocol·litzar els procediments diaris a seguir amb els animals, relatius a la seva manutenció, exercici i socialització, i supervisió i control del seu estat de salut. Aquests procediments es recullen en el **Protocol d'atenció diària dels animals**.
- Vetllar pel manteniment del correcte estat sanitari de la cabana animal allotjada mitjançant les accions preventives recollides en un **Programa de Profilaxi**.
- Vetllar pel benestar dels animals allotjats, mitjançant l'establiment i seguiment d'uns **indicadors de benestar i confort** basats en criteris etològics, de l'evolució dels quals es puguin deduir les mancances en les condicions de benestar dels animals al Centre per tal de poder aplicar les mesures correctores oportunes.

2. Atenció veterinària continuada. Les tasques dels veterinaris són bàsicament:

- Reconeixement i avaluació de l'estat sanitari i comportamental dels animals en el moment de la seva arribada al Centre. Vacunació inicial i periòdica dels animals, i elaboració de les proves de detecció de malalties infecto-contagioses i zoonosis.
- Prevenció, control, diagnòstic i tractament de les malalties, lesions o ferides de la cabana animal.
- Actuació sanitària integral davant l'aparició d'un brot de malaltia infecto-contagiosa, amb assessorament especialitzat extern si la gravetat del brot ho requereix.
- Esterilització, desparasitació, vacunació i identificació dels animals que entren dins del **Programa d'adopció**.
- Assessorament als sol·licitants d'adopció o acollida temporal externa d'un animal, especialment reforçat en el d'acollida temporal d'animals amb requeriments especials, així com supervisió i seguiment del procés.

- Protocol·lització dels supòsits d'eutanàsia d'animals previstos en la legislació vigent, i realització de l'eutanàsia en aquells casos en què procedeixi amb criteris de rapidesa, no dolor i no estrès de l'animal, d'acord amb el que marca la normativa i seguint els criteris i recomanacions de la Comissió d'Ètica de l'Associació de Veterinaris Espanyols Especialistes en Petits Animals.
 - Realització de la necròpsia d'un animal mort per causes naturals o malaltia, quan així procedeixi segons l'establert en el Protocol d'Ingrés i Sortida.
3. Protecció de la salut de les persones i control de les malalties infecto-contagioses i zoonosis. Les mesures establertes són:
- Detecció de leishmaniosi a tots els gossos que ingressen, mitjançant la detecció d'anticossos en sèrum.
 - Desparasitació inicial, interna i externa, de tots els animals en el moment del seu ingrés, amb record sistemàtic i periòdic en tots els animals allotjats al Centre.
 - Vacunació antiràbica dels animals en el seu ingrés, i aplicació anual d'una dosi de record.
 - Lliurament dels animals en adopció o acollida externa desparasitats i vacunats. Desparasitació *in situ* dels animals acollits temporalment per col·laboradors que els recullen de la via pública.
4. Promoció de l'adopció responsable i establiment de programes d'acollida temporal per a determinats supòsits. Els mecanismes, procediments, requisits i documentació relativa a aquests processos es recullen en el **Protocol d'Adopció i Acollida**.
5. Localització dels propietaris dels animals trobats amb un doble objectiu, per una banda intenta que l'animal pugui retornar a la seva llar el més aviat possible i per l'altre pretén detectar els casos d'abandonament per procedir al seu sancionament.

El **Protocol de Localització de Propietaris** descriu totes les actuacions del Centre per a la detecció de a possible identificació de què disposi l'animal, l'establiment de comunicació entre el Centre i l'Arxiu d'Identificació d'Animals de

Companyia –entitat del Consell de Col·legis veterinaris de Catalunya que disposa de les dades dels propietaris dels animals identificats– per a l'avís al propietari.

6. El Centre ha de disposar d'uns horaris d'atenció al públic així com un **Protocol d'Atenció al client** on es recullen els procediments d'atenció externa i es detallen les diferents vies de comunicació del Centre amb els usuaris (internet, telèfon, fax, etc).
7. Foment de la participació ciutadana i protocol i guia del voluntariat del centre. Existeixen diferents àmbits d'actuació:
 - Promoció de l'adopció i acollida temporal dels animals de companyia del Centre, establint línies d'actuació conjuntes amb les entitats relacionades amb la protecció dels animals.
 - Elaboració del **Protocol del Voluntariat**, pel que es regula la figura del voluntari, establint-ne els Drets i Deures, les àrees de col·laboració, i s'institucionalitza el rol que desenvolupen els voluntaris en l'assoliment del benestar dels animals durant la seva estada al Centre.

Aquestes són les línies bàsiques que hauria de seguir un centre municipal, tot i que els protocols poden diferir una mica segons l'ajuntament. A més, l'aplicació de totes aquestes mesures a vegades no és possible o simplement no es compleixen degut a una mala gestió.

3.6. Identificació i cens

La identificació mitjançant microxip la realitza un veterinari a qualsevol clínica o centre veterinari i és un tràmit deslligat dels Ajuntaments. Les dades d'identificació són enviades a l'Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia gestionat pel Consell de Veterinaris de Catalunya.

La identificació només és obligatòria en gossos, gats i fures. La resta d'animals de companyia (exòtics) no cal identificar, però es recomana per raó de la seva protecció,

Lectors de microxip

per raons de seguretat de les persones o per raons ambientals o de control sanitari.

El cens, en principi és obligatori per llei; el Decret 328/998 sobre cens i identificació de la Generalitat de Catalunya, obliga a la identificació i el cens dels animals de companyia. Aquesta obligació també està contemplada en la Ordenança Municipal sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals.

Es considera que s'ha de censar un animal en el termini de tres mesos després del seu naixement o d'un mes després de la seva adquisició.

El cens representa certs avantatges ja que amb el número d'identificació registrat en el cens, un animal perdut troba més fàcilment el camí de tornada a casa.

- En cas de pèrdua o robatori s'agilitzen els tràmits de recuperació de l'animal.
- La devolució de l'animal perdut, la pot fer directament la persona que l'ha trobat.
- El Centre d'Acolliment d'Animals de Companyia podrà posar-se en contacte immediatament amb els propietaris dels animals perduts i identificats.

Estan exemptes del pagament del cens les persones amb discapacitat que necessitin un gos com a guia, les persones posseïdores de la targeta rosa, i les persones que acreditin obtenir una renda familiar inferior al salari mínim interprofessional.

La inscripció en el registre censal és un tràmit municipal que han de realitzar tots els propietaris de gossos, gats, fures i animals exòtics de companyia. Es realitza a les oficines assignades segons l'Ajuntament, generalment a l'Oficina d'Atenció Ciutadana (OAC). El propietari ha d'omplir una sol·licitud, i en alguns casos l'Ajuntament, un cop resolt el tràmit, envia una xapa identificativa que l'animal ha de dur al collar quan passegi per la via pública.

Els documents bàsics per inscriure un animal són la cartilla sanitària i el document acreditatiu de la identificació de l'animal. El preu depèn de cada Ajuntament, pot ser gratuït o oscil·lar entre els 2 i els 25€, però només es paga una sola vegada en tota la vida de l'animal.

Les baixes per mort, la cessió o canvi de residència de l'animal i qualsevol altra modificació de les dades que figurin en aquest cens hauran de comunicar-se en el termini d'un mes. Juntament amb la targeta sanitària de l'animal es presentarà una certificació del professional veterinari que l'hagi assistit, justificativa de la seva mort.

4.- ACTUACIONS DELS CENTRES

4.1. Control colònies de gats urbans

S'ha començat a fer un canvi de mentalitat social respecte a la protecció animal, per això l'ajuntament de Barcelona, entre altres, ha aprovat mesures per garantir una bona convivència entre els animals i les persones a la ciutat. Una d'elles va ser la promoció de les colònies controlades de gats degudament esterilitzats, com a alternativa al seu sacrifici, en espais públics i a càrrec d'organitzacions i entitats cíviques sense ànim de lucre².

El millor mètode per crear colònies de gats controlades són els programes de captura, esterilització i devolució dels animals a la colònia original o la reubicació en altres espais. Els avantatges més clars d'aquesta metodologia són la reducció de les molèsties produïdes pels gats, tals com orines, vocalitzacions durant període d'estre o baralles entre ells. També permet reduir el nombre de gats, els riscos sanitaris i evitar la superpoblació, per tant, també hi va associada una millora en la qualitat de vida dels animals. En termes econòmics també acaba sent profitós a llarg termini, ja que és un mètode menys costós que la captura permanent dels gats.

La gestió d'aquest mètode és base en diverses passos a seguir durant el procés:

- **Contacte amb els potencials col·laboradors:**

És bàsic per l'èxit del projecte. Fins ara les tasques en aquest sentit les realitzaven associacions proteccionistes, per això, la seva experiència podria facilitar la feina de camp. També s'hi podrien implicar altres grups o particulars que manifestessin el seu compromís amb la causa.

Les tasques d'aquests col·laboradors podrien ser:

- Contactar amb les persones que alimenten els gats per aconseguir la seva col·laboració, ja que solen ser persones que tenen un gran aprecio pels gats i els consideren com a seus.
- Definir el nombre de colònies i el nombre d'animals de cada una.
- Captura, recollida i trasllats dels animals.

² Ordenança sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals, aprovada pel Consell Plenari el 22 de desembre de 2003

- Gestió i contacte amb els veterinaris per realitzar les esterilitzacions, anàlisi de l'estat general i el marcatge dels gats.

- **Diagnòstic de la situació mitjançant el cens de la població:**

Cal tenir coneixement de la situació per fer pressupostos i dictar les mesures necessàries per posar en pràctica el programa. En aquest punt ens serà molt important la informació que ens puguin aportar els alimentadors dels gats que anteriorment ens hi haurem posat en contacte. Solen ser les persones que millor coneixen la localització de les colònies, el nombre d'animals que alimenten diàriament,...Si no ens és possible, es poden utilitzar mètodes d'estimació amb resultats prou útils. La informació que necessitem saber i les mesures a aplicar són:

- Establir el nombre i la localització de les colònies presents al districte.
- Estimació del nombre d'individus que pertanyen a cada colònia
- Establir quines són les colònies de gats que haurien de ser reubicades.
- Identificació de les àrees d'actuació prioritàries.

- **Captura**

El programa prioritzarà les colònies que estiguin ben ubicades i que hi hagi cuidadors que se'n pugin fer càrrec, sovint els mateixos alimentadors que ja hi eren presents abans. És aconsellable col·locar una gàbia desactivada uns dies abans de la captura perquè els gats s'hi acostumin. El dia anterior a la captura programada facilita la feina no donar menjar a la colònia. S'ha de vigilar que els gats disposin d'aigua neta si s'estan més de 4 hores dins la gàbia. El moment idoni per la captura és la nit anterior a la cirurgia, ja que es correspon amb les 12 hores de dejú que han de fer els animals abans de l'operació. Caldren varies batudes per assegurar-se que esterilitzarem tots els gats. Si capturem algun gat amb identificació caldrà retornar-lo als seus propietaris.

- **Trasllat**

Els gats capturats es traslladaran als centres veterinària abans de les 12 hores de la seva captura. Cal disposar d'unes gàbies fortes i segures i és millor cobrir-les amb mantes per calmar l'animal. Intentar que els gats estiguin el mínim possible dins el vehicle sobretot en dies calorosos.

- **Anàlisi de l'estat general dels animals**

Cal fer una revisió a tots els gats capturats que s'hagin d'esterilitzar, ja que en cas de presentar alguna malaltia greu difícil de tractar o contagiosa es prendran les mesures adequades en cada cas, depenen de la viabilitat del tractament. Només s'esterilitzaran i es tornaran a la colònia els gats sans. Als gats capturats se'ls hi faran les proves de la leucèmia felina (FeLV) i la del Virus de Immunodeficiència Felina (FIV). En cas que el primer 20% dels animals analitzats surtin negatiu, podem estalviar-nos de realitzar les proves a la resta de la colònia. En cas que surtin positius, caldrà seguir amb els anàlisi per establir la quantitats de gats que hi ha infectats i actuar en conseqüència, ja que evitarem retornar gats infectats a la colònia per l'alt risc de contagi.

- **Esterilització**

La cirurgia d'elecció és la ovariectomia en femelles i l'orquiectomia en mascles. D'aquesta manera també eliminarem comportaments com baralles, marcatge amb orina i vocalitzacions. Se'ls hi administrarà un antibiòtic de llarga durada tant per evitar la possible infecció a causa de l'operació com de infeccions secundàries. No els podrem alliberar fins que no s'hagin recuperat del tot de l'anestèsia i els veterinaris encarregats ho trobin oportú, normalment un dia després de la intervenció.

- **Marcatge**

El marcatge facilita molt la identificació ràpida dels gats que ja estan esterilitzats, així evitem la seva recaptura. També permet diferenciar-los dels gats nous que s'incorporen a la colònia i s'hagin d'esterilitzar. Es marquen durant l'anestèsia, a les femelles se'ls hi extirpa el quart superior esquerra de l'orella i als mascles el dret. És un sistema que cicatritza ràpid i no fa mal a la vista.

- **Devolució a la colònia**

Com ja hem dit, un cop ha passat el temps d'observació els gats s'alliberen al mateix lloc on van ser capturats o a un altre lloc on ja tenim prevista la seva reubicació. Cal que tinguin aigua i aliment fresc a prop on són alliberats.

- **Alimentació**

Han de tenir sempre aigua neta i fresca disponible. L'alimentació serà a base de pinso sec que se'ls hi administrarà diàriament sempre al mateix lloc i a la mateixa hora, cosa que facilitarà l'observació de la colònia. Els recipients es deixaran poc visibles i caldrà netejar sempre les restes d'aliment per una bona higiene. Aquesta feina la realitzaran voluntaris responsables per cada dia de la setmana..

- **Mesures higièniques sanitàries**

Tot i haver-hi una baixa incidència de malalties als humans provocades pel contacte amb gats assilvestrats, cal mantenir una higiene adequada. El més important és netejar diàriament les restes de menjar i les deposicions.

- **Seguiment i control posterior a les esterilitzacions**

No és suficient esterilitzar els gats i oblidar-se del projecte, per garantir-ne l'èxit cal un programa de seguiment que ha d'incloure:

- Subministrament diari d'aliment (pinso sec) i d'aigua fresca.
- Neteja periòdica de les zones destinades a l'alimentació i a les deposicions.
- Captura i esterilització dels gats nous que s'incorporin a la colònia per evitar el començament d'un nou cicle reproductiu.

- **Senyalització**

Una qüestió important a tenir en compte és que aquestes colònies controlades de gats urbans poden portar a actituds incíviques d'abandonament de gats domèstics, ja que els propietaris veuen que estaran sans i ben alimentats i això els hi disminueix la mala consciència. Per evitar això és important la discreció en quant a la ubicació de les colònies i en la difusió de la seva creació. També es poden imposar multes si es descobreix l'autor dels fets. Portar un control del cens dels animals pot ajudar a evitar-ho, tot i que mai es tenen el 100% dels animals censats.

- **Reubicació de colònies en un altre espai**

Reubicar o eradicar una colònia sencera sol ser difícil, ja que l'espai que deixem és colonitzat per altres gats de colònies veïnes o per gats abandonats. Normalment això passa al ser zones amb refugis i aliment disponibles que atrauen als gats. Per tant, si es vol fer ens hem d'assegurar que no quedin fonts d'alimentació (restes de menjar, preses potencials, persones que els hi ofereixen aliment), tot i que això és difícil o poc

pràctic. Si podem mantenir la colònia de gats a la seva ubicació inicial serà més fàcil aconseguir-ho.

Aquest protocol s'aplica a Barcelona i funciona, però a molts pobles i ciutats el pressupost és més limitat i sovint troben formes que necessiten menys inversió per solucionar el problema. Exposarem la situació d'un poble on no s'utilitza aquest protocol i que també ens servirà d'exemple per mostrar l'ineficàcia de les autoritats davant les iniciatives per millorar la convivència entre els animals i les persones.

És cas de Tona (Osona), que d'aquest sector se n'encarreguen dues voluntàries, les quals fan una feina important i sense cap ànim de lucre. Ho fan perquè veuen la necessitat que els gats urbans també tinguin una mínima qualitat de vida. Elles assumeixen tot el cost que suposa mantenir una colònia, tant de menjar i aigua, com de les esterilitzacions, encara que han aconseguit que els veterinaris els hi facin al mateix preu que a les protectores. Des de l'Ajuntament veuen la necessitat de controlar les colònies, bàsicament perquè abans de la feina de les voluntàries hi havia nombroses queixes per les molèsties que els gats ocasionaven als veïns del poble. La metodologia de les voluntàries funciona, ja que fa tres anys que hi treballen i s'han reduït molt les colònies i, per tant, les queixes. El problema és que el recolzament de l'Ajuntament hauria d'anar més enllà del simple interès per la reducció dels problemes que ocasionen els animals. Els animals de companyia també són habitants del poble i s'ha de vetllar tant perquè tinguin una vida digna com per una bona convivència amb les persones. La única ajuda que els hi proporcionen és d'una gàbia trampa per caçar-los i poder-los esterilitzar.

L'esterilització la practiquen quan veuen una gata de la colònia prenyada, que la cacen amb la gàbia trampa i la porten al veterinari. Aprofiten la ocasió per fer les proves de FIV i FeLV, ja que no els hi és fàcil caçar els gats. Se solen eliminar els positius, a no ser que es trobi una família adoptant disposada a fer-se càrrec de l'animal malalt. Un altre problema són els gats de particulars que s'escapen o simplement passegen i crien amb animals de les colònies. Per això és important esterilitzar totes les gates de la colònia.

Les adopcions són l'altra manera per mantenir el nombre d'animals. Quan veuen que hi ha masses gats se'n emporten algun per donar-los a particulars. Un possible problema és la dificultat de trobar sempre alguna família que vulgui i pugui adoptar un gat, ja que com explicarem en el punt 5, s'han de tenir moltes coses en compte abans de fer-

ho. Tot i així, una de les voluntàries treballa d'empresària a Barcelona i diu que li es més fàcil donar els gats allà, ja que la gent que vol una mascota es decideix per un gat, que és un animal que es pot tenir més còmodament a un pis.

Quan exposes la possibilitat de duu a terme el protocol exposat anteriorment a un poble com Tona sovint és difícil que ho vegin com una bona alternativa, ja que el mètode que segueixen els hi va bé i els hi surt més econòmic. Calen subvencions perquè aquesta pràctica sigui més generalitzada en tot el territori. Tot i que no és una mesura suficient si no es controla que els diners vagin per l'aplicació del protocol. A Tona s'havien rebut subvencions concretes per aquest tema, però els diners no es dedicaven al manteniment de les colònies. Fins que no hi va haver persones preocupades per les condicions de vida d'aquests animals no s'hi va fer res. I els recursos necessàries els han d'aportar elles mateixes.

El tema dels gats urbans està relacionat amb els abandonaments i els maltractaments als animals, ja que sempre hi ha gent que fa les coses de la pitjor manera. S'han donat casos d'enverinaments i altres tipus de maltractaments. És un tema que ens hauria de preocupar a tots, però sobretot els Ajuntaments són qui hi hauria de lluitar més en contra aquestes situacions. Una bona manera seria assumir el manteniment i control de les colònies de gats urbans.

4.2. Difusió de la informació i educació de la població

L'objectiu de les campanyes, ja siguin realitzades per centres sense ànim de lucre o per l'administració, és sensibilitzar la població sobre un tema en concret.

Pel que fa als abandonaments, es centra bàsicament en promoure les adopcions responsables, educar sobre la salut i el benestar dels animals, i disminuir el nombre d'abandonaments. També en l'esterilització dels animals, ja que embarassos no desitjats poden portar a abandonaments.

Exemples:

1.- La Mancomunitat Penedès-Garraf ha dut a terme una campanya anomenada "Saps sumar?" promovent l'esterilització per fer front al problema de la reproducció incontrolada.

La campanya, que s'ha estès des de l'1 d'octubre fins al 31 de desembre de l'any 2009, ha consistit en la subvenció del 50% del cost de la intervenció quirúrgica sempre que és realitzés en una de les Clínicas Veterinàries col·laboradores.

Només s'han pogut beneficiar de dita subvenció els propietaris que tenen el gos o el gat identificat amb microxip i censat a l'ajuntament de qualsevol dels municipis adherits a la campanya.

La difusió s'ha dut a terme a través d'uns tríptics presents a totes les clíniques adherides i mitjançant pancartes als ajuntaments.

2.- Projecte Integra de l'Agència de Salut Pública de Barcelona, és un projecte educatiu de ciutat que té per finalitat establir un nou model de gestió de la convivència de les persones amb els animals de companyia, que respongui a les necessitats actuals de la societat.

Els objectius són:

- Garantir la presència i la convivència equilibrada dels animals de companyia a la ciutat.

- Elaborar noves estratègies d'educació, gestió i acció en la tinença responsable, la sostenibilitat i la participació ciutadana.
- Destacar els beneficis que aporten els animals de companyia a la societat.
- Millorar la qualitat de vida de les persones.

El projecte du a terme diferents activitats lúdico-educatives a les escoles i als espais públics que volen sensibilitzar i educar sobre la tinença responsable dels animals de companyia. S'adrecen a un públic familiar i infantil-juvenil, propietari o no d'animals de companyia.

4.3. Sacrifici d'animals

La llei de protecció animal del 2003 (22/2003), i les anteriors, permetia el sacrifici dels animals abandonats que arribaven als centres d'acollida un cop transcorregut el termini legal d'un mes per recuperar aquests animals. L'any 2007 es va modificar aquesta llei (art.11) i es va prohibir aquesta pràctica a les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia i a nuclis zoològics, és a dir, només es pot sacrificar per motius humanitaris i sanitaris que s'estableixin per via reglamentària.

No ha canviat el fet que el sacrifici sempre s'ha de fer sempre sota control veterinari i utilitzant uns mètodes establerts, ja que en la mesura que sigui tècnicament possible s'ha de fer d'una manera instantània, indolora i amb atordiment previ de l'animal. Això queda descrit al "Decret 254/2000, de 24 de juliol, pel qual s'estableixen els mètodes d'eutanàsia per als animals de companyia que s'han de sacrificar"³:

- Art.1: Objecte.
- Art.2: Definicions.
- Art.3: Descriu els mètodes d'eutanàsia acceptats per tal d'evitar-los patiment físic i psíquic. Només es pot realitzar el sacrifici d'animals de companyia amb la prèvia sedació profunda o anestèsia general i mitjançant els productes i vies descrits.
- Art.4: Enumera tots els mètodes d'eutanàsia prohibits.
- Art.5: Parla dels indicadors per a la confirmació de la mort de l'animal.

³ Decret sencer a l'annex

- Art.6: Inspecció vigilància i control. El Departament de Medi Ambient es l'encarregat de controlar el compliment d'aquest decret. Tots els centres d'acollida han de tenir un llibre de registre on s'han d'especificar les dades de l'animal, del veterinari responsable i del mètode utilitzat.
- Art.7: Règim sancionador, disposició addicional pel que fa als animals per a experimentació i altres finalitats científiques i disposicions finals.

Aquesta nova norma, malgrat reflectir més sensibilitat social, provoca que els costos que representa el manteniment dels animals siguin insostenibles per a alguns ajuntaments. Catalunya es gasta més de 50 milions d'euros a l'any per l'abandonament dels animals.

Malgrat les dificultats locals per adaptar-se a la llei que veta l'eutanàsia i els dos anys de pròrroga per aplicar-la, des que va entrar en vigor (fins el gener del 2009), la xifra de sacrificis va baixar un 48%. Actualment, que ja està totalment prohibit, el nombre de sacrificis registrats és molt més baix. Encara que això podria significar un augment de la població a mantenir, les entrades a les gosses s'han reduït aproximadament en un 19% en dos anys, cosa que sembla indicar que hi ha més conscienciació per part dels propietaris. Aquest descens no evita, no obstant, que la majoria de centres d'acollida estiguin saturats, perquè, al no poder sacrificar els animals, les estades es prolonguen. La solució no és fer més centres d'acollida, sinó augmentar el nombre d'adopcions i reduir dràsticament els abandonaments. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta reforma de llei moltes campanyes educatives han anat encarades a intentar prevenir aquesta superpoblació, per exemple amb campanyes d'identificació i esterilització, tot i que no s'ha aconseguit una actuació massiva.

5. POLÍTICA D'ADOPCIIONS

5.1. Protocol d'adopcions

Adoptar un animal de companyia comporta moltes satisfaccions, però també responsabilitats. Així que abans de fer-ho ens hem de plantejar algunes qüestions, tant pel nostre bé com el de l'animal, ja que per ell ha de suposar una millora en la seva qualitat de vida.

Hem de tenir clar que el volem i el podem tenir, ja que suposa un compromís durant tota la vida de l'animal, és a dir, durant uns 10-15 anys segons l'espècie. Ha de ser una decisió premeditada i no deixar-se endur per la il·lusió del moment (sobretot la dels nens o en dates com Nadal). No s'ha de regalar mai una mascota sense el consentiment dels nous propietaris.

S'ha de tenir molt clar que nosaltres podem triar, ell no té elecció.

Una vegada decidit que volem tirar endavant l'adopció, s'ha de tenir en compte l'elecció de l'espècie i la raça segons la forma de vida de la família.

Els requisits mínims necessaris per ser uns propietaris responsables són:

- *Alimentació:* ni el menjar ni l'aigua li ha de faltar mai. Cal una dieta equilibrada segons edat i mida de l'animal. S'ha de tenir present el cost que això suposa.
- *Condició ambiental:* han de disposar d'un lloc adequat per ell per protegir-lo de les inclemències del temps.
- *Condicions etològiques:* es refereix a la vida social de l'animal, també necessita relacionar-se amb persones i altres animals, per tant, no el podem tenir sol tot el dia, sigui dins al pis o en un terreny, ni tampoc tenir-lo lligat si no el podem passejar almenys tres vegades al dia durant 40-60 minuts. Necessita fer exercici, explorar, jugar,...
- *Salut:* vacunes, desparasitacions, revisions, malalties, hospitalitzacions,...tot això té un cost econòmic que no ens ha de venir de nou.

D'aquí se'n deriven una sèrie de responsabilitats dels propietaris: no abandonar-lo ni maltractar-lo mai, donar-li menjar, aigua, higiene i aixopluc, temps per cuidar-lo, exercici diari, portar-lo al veterinari sempre que calgui, cal que estigui identificat i

censat a l'ajuntament, recollir les deposicions en els espais públics i controlar on les fa, educar-lo correctament perquè respecti l'entorn, les persones i els altres animals, intentar evitar que causi molèsties als veïns pels lladrucs excessius o que malmeti la propietat privada.

També cal plantejar-se on el podrem deixar quan marxem de vacances, ja que no sempre podrà viatjar amb nosaltres. Per tant, necessitarà una altra llar per deixar-lo o pagar una residència canina.

Per aconseguir totes aquestes coses a vegades cal un sacrifici personal i ser pacient i tolerant, però si ens l'estimem com el membre de la família de quatre potes que és ens recompensarà amb moltes alegries. Tindrem un company que no fa preguntes ni et jutja, algú que t'estima sense tenir en compte què fas, qui ets ni quants diners tens al banc i arribar a casa i que sempre s'omplin d'alegria al veure't.

Finalment, si estàs disposat a fer-te plenament responsable d'un animal, els requisits de adoptant varien segons l'associació o protectora, tot i que generalment sempre demanen les mateixes coses:

- Ser major de 18 anys (entre els 14 i els 18 anys és necessari anar acompanyat d'un tutor). Presentar DNI o passaport.
- Garantir-li l'atenció adequada. T'hi compromets firmant un document d'adopció compromentent-te a mantenir l'animal en les condicions adequades i donar-li els tractaments mínims obligats.
- Complir les ordenances municipals en relació als animals de companyia.
- Inscriure l'animal en el cens municipal i identificar l'animal (abonant l'import)
- Compromís d'esterilitzar l'animal en cas que no ho estigui per evitar embarassos indesitjats.

Dins el contracte, moltes protectores, sobretot les sense ànim de lucre afegixen unes condicions per poder fer un seguiment de l'animal:

- No poder sacrificar l'animal sense l'autorització de la protectora.
- Notificar qualsevol canvi de les dades del contracte.

En l'annex hi podreu trobar el formulari de pre-adopció d'Altarriba, que ens pot servir d'exemple d'aquests requisits i informació que et demanen alhora d'adoptar una mascota.

Totes aquestes condicions les contempla l'Ordenança sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals aprovada pel Consell Plenari el 22 de desembre de 2003. Aquesta normativa municipal defineix, prohibeix i sanciona l'abandonament i el maltractament dels animals de companyia. També estableix els requisits de:

- La protecció dels animals domèstics, de la salut pública i de la tranquil·litat i seguretat de les persones.(Art. 15-1 i 16-1).
- Tinença i cria d'animals domèstics: s'han de complir les condicions higienicosanitàries, de benestar i de seguretat per l'animal i per les persones perquè s'autoritzi la tinença a domicilis particulars (Art.17-1) i la cria tant si és a terrasses, terrats o patis particulars. Si la cria es fa en més d'una ocasió es considera com a centre de cria i serà sotmesa als requisits d'aquests centres (Art.17-2).
- Identificació i cens: els propietaris dels animals de companyia estan obligats a identificar-los electrònicament amb un microxip homologat de forma indeleble i a posseir un document sanitari abans d'inscriure'ls al Registre censal municipal, on també és obligatòria la inscripció dins d'un termini de trenta dies des de la data de naixement, d'adquisició, canvi de residència de l'animal o trasllat temporal per un període superior a tres mesos.
- Via pública i espais públics: parla de la responsabilitat dels propietaris a vetllar perquè la seva mascota no embruti o causi danys a espais públics (Art. 23-1). Els animals han d'anar lligats amb un collar i una corretja o cadena, que no li ocasioni danys, a no ser que aquest estigui sempre al costat de l'amo o conductor, sota el seu control visual i educat per respondre a les seves ordres verbals. També cal portar el document identificatiu i una placa identificativa al collar on hi consti el nom de l'animal i les dades del propietari (Art.24-2).
- Transport públic: En metro i autobús, està permès sempre i quan el seu volum permeti el trasllat en transportin i amb la documentació corresponent. Els gossos pigall i de seguretat poden circular lliurement en transport públic si van acompanyats del seu propietari o agent (Art.26-1 i art.-3). Les condicions varien segons el transport públic utilitzat, en el cas dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya hi ha alguna limitació horària i s'han de portar amb

morrió i lligats amb corretges. En taxis metropolitans l'acceptació o no de l'animal depèn del criteri del conductor, que només està obligat a permetre l'accés als gossos pigall.

- Deposicions: està prohibit que els animals de companyia facin les deposicions i miccions en parcs infantils o jardins que utilitzin els infants. També està prohibit deixar les deposicions fecals a la via pública, els propietaris les han de recollir immediatament (Art.23-1).

5.2. L'abandó i el compliment de la llei

En moltes ocasions el incompliment d'aquestes lleis no suposa cap sanció pel propietari que abandona l'animal, sovint per la falta de control. En alguns centres duen a terme accions legals per denunciar conductes com l'abandonament i el maltractament, com és el cas de la Fundació Altarriba. Tenen una sèrie de casos oberts i tancats, però en la majoria de vegades no s'acaba imposant la llei en contra del propietari. Dels casos tancats, només un va representar una multa de 400€ per abandonament.

A l'annex 4 hi ha el formulari de denúncia de Catalunya, que es pot demanar a qualsevol ajuntament per posar de manifest alguna conducta de maltractament.

Exemple: Sanció per
Abandonament

oct. 2006 / feb. 2009

Fets: Oct. 2006

El 5 d'octubre de 2006 apareix una gossa abandonada, a la carretera C-66 (Girona), recollida per Xavier Serra, del refugi Bú Bup, Parc de la Fundació Altarriba. L'animal porta microxip .

Actuació:

- Transcorregut el plas legal una vegada avisat el AIAC, el 5 de novembre de 2006 Fundació Altarriba interposa denuncia contra la propietària per abandonament, a l'empara de l'art. 20 de la Llei 22/2003 de 4 de juliol.

Tancament: Feb. 2009

- Es dicta resolució contra la propietària de l'animal, la ciutadana britànica M.G.H., a qui se li imposa una sanció de 401 euros.

- La gossa és entregada en adopció el 2007.

També hi ha denúncies per tinença d'animals en unes condicions higiènico-sanitàries deficientes i en estat de desnutrició, tot i que en algun cas un informe del propietari negant tals acusacions n'hi ha hagut prou per tancar el cas en favor seu. En altres casos es van passant les responsabilitat d'uns als altres, dels serveis territorials als jurídics i d'aquest als agents rurals, i d'aquesta manera s'allarga el procés sense poder-lo tancar, per tant, sense cap sanció al propietari i sense ajuda als animals.

Pel que fa als maltractaments, en aquesta fundació de moment no s'ha tancat cap cas dels que han denunciat, entre ells, el cas de l'abandonament i maltractament dels Galgos. Al ser un problema més general i del qual s'han presentat proves i ha sortit en algun programa de televisió, ha arribat al govern espanyol, que s'ha limitat a dir que aquest fet no passa a Espanya.

Fotos extretes de la web de l'associació "Galgos sin Fronteras":

6.- VISIÓ ACTUAL: ENTREVISTES

6.1. – Refugi-Residència Can Salat

Entrevista realitzada el 12/12/09 a Teresa Franco López, actual propietaria de la finca on s'ubica el Refugi. Aquesta es troba al municipi de Vilanova i la Geltrú, província de Barcelona.

La sra. Franco té el terreny cedit de forma judicial arrel d'un divorci, però aquesta condició venç l'any 2011.

Actualment la finca, que està composta d'una casa i un terreny on s'ubiquen diverses estructures/instal·lacions destinades als animals, hi ha 150 gats censats, però el total és

major, podent arribar a més de 200 animals. La majoria de gats es troben en llibertat al terreny, excepte una part que viu confinada perquè prové de la recent clausurada gatera de Vilanova i la Geltrú.

Quan vas començar a dedicar-te als animals Teresa?

-Tot va començar fa uns anys, quan vaig acollir un gat d'una família de Calafell que estava mirant de despendre-se'n. A partir d'aquell moment, cada vegada que trobava un gat abandonat o del qual els propietaris no se'n podien fer càrrec, l'acollia.

Finalment, juntament amb uns col·laboradors vam decidir de donar-nos d'alta com a protectora, ja que el volum d'animals no parava d'augmentar. Però al no disposar d'unes instal·lacions apropiades (tot plegat és el jardí de la finca), no ens podem anomenar "Centre" i l'anomenem Refugi, que és una associació (sense un lloc físic, en teoria).

Reps l'ajuda d'algú?

-Hi ha unes quantes persones que venen quan poden a ajudar-me, tan en la manutenció dels gats com de les instal·lacions.

Però qui s'ocupa dels gats en tot moment sóc jo, les 24h del dia durant tot l'any.

Com et finances?

- Per una banda, els socis contribueixen de manera econòmica, tot i que són petites quantitats. Aquests diners es destinen bàsicament a les despeses de medicaments i veterinari. Jo destino la major part dels meus ingressos als animals.

La Fundació Altarriba ens proporciona 240kg de pinso al mes (11 sacs), més el menjar que aporten els particulars.

Quan agafes un gat, quin procés ha de seguir?

- Si prové d'un particular que el cedeix, es demana que estigui esterilitzat i amb la vacunació en regla, tot i que sovint vénen sense la cartilla del veterinari i no saps ben bé si tot està al dia.

Quan un gat adult es recull del carrer, es porta al veterinari. Un cop allà s'anestesia i es fa la prova de la Leucèmia. Si és positiu es sacrifica, si és negatiu s'esterilitza. Els animals amb PIF o immunodeficiència no es sacrifiquen. No es solen posar vacunes, degut a la càrrega econòmica que suposa. Al arribar a la finca, passa tres setmanes d'adaptació en una gàbia, període després del qual se'l deixa sortir i explorar en llibertat.

Quan recollim un cadell, entra en una gàbia i està una setmana en observació. Si l'animal està bé, es desparasita i es vacuna. Passa una setmana més a la gàbia i se'l deixa en un recinte més gran amb altres animals joves perquè s'adapti. Als 8 mesos s'esterilitzen i es deixen en llibertat.

Et fas conèixer d'alguna manera?

- Actualment una de les meves col·laboradores està construint una pàgina web per donar-nos a conèixer i facilitar les adopcions.

Com es realitzen les adopcions?

- Es fa bàsicament a través d'internet (ara mateix no tenim cap plana activa). Els animals es presenten, juntament amb una fotografia, i els futurs propietaris escullen un "gat a la carta". Un cop escollit, ens reunim en un veterinari perquè coneguim l'animal.

Fem signar un contracte pel qual la persona adoptant es compromet a esterilitzar l'animal, i a posar-li el microxip i les vacunacions necessàries. Aquest és un punt conflictiu, perquè quan es demana una responsabilitat moltes persones es fan enrere i no acaben adoptant.

S'adopten pocs animals i tot són cadells, la majoria de gent no busca un gat adult tot i que ens molts casos està més indicat ja que es tracta d'un animal que ja ha estat educat.

Quines perspectives de futur tens en el teu cas en particular, i pel que fa a la situació general?

- Pel que fa a mi, aquesta és una situació provisional ja que estic buscant terrenys al Penedès per poder muntar unes instal·lacions en millors condicions, tenint en compte que haig de deixar aquest terreny en un any i mig. Però tot plegat és complicat, ja que haig de fer la petició de Nucli Zoològic a l'Ajuntament, i com a Refugi no me'l volen otorgar perquè consideren que seré una font de despeses. Així doncs hauré de dir que estic muntant una Residència, ja que es considera un negoci i per tant, surt rentable. Per fer aquesta petició haig de pagar 800€ més les despeses de tramitació, administració, etc. En definitiva, et posen dificultats per

tot i no t'ajuden en res.

Pel que fa als abandonaments d'animals i a la impunitat amb què es realitzen, crec que faran falta algunes generacions més per ser del tot concients del problema i trobar les solucions correctes. En la meva opinió és bàsicament un problema de mentalitat arcaica, molt més acusada a la resta d'Espanya, i també d'educació.

6.2.- Ajuntament de Sant Pere de Ribes (Garraf)

Ens vam adreçar al servei d'atenció ciutadana per saber com gestionen el cens d'animals domèstics.

Segons l'ajuntament, el cens és obligatori per tots els animals, que també han de dur microxip. Però no existeix cap mesura de control per saber si realment es duu a terme la correcta identificació dels animals.

El motiu de que el cens sigui en teoria obligatori és perquè el propietari pugui recuperar el seu animal en cas de pèrdua.

Però en cap moment va ser mencionat el fet de que es podria utilitzar el cens com a forma de control per multar els propietaris que abandonin els seus animals.

Davant de la pregunta de per quin motiu un ajuntament pot posar en marxa el projecte d'un centre de recollida municipal (per nombre d'habitants o per nombre d'abandonaments?), cap funcionari va saber contestar.

6.3.- Entrevista al departament de Medi Ambient de l'Ajuntament de Calella

Ens vam posar en contacte amb la persona responsable sobre la protecció animal a l'Ajuntament de Calella. Li vam fer unes preguntes sobre el cens d'animals.

A tots els municipis de Catalunya és obligatori tenir un registre dels animals de companyia que hi ha (gos, gat i fura). És a dir, en principi, és obligatori per al propietari registrar el seu animal de companyia a l'ajuntament del seu poble. Però la realitat no és així, hi ha molts animals que no es registren, i l'ajuntament no fa res al respecte (segons el que ens diu, no hi ha cap campanya de difusió, per tant, no sabem

si els propietaris, al adquirir les mascotes saben que han de censar-lo). Per tant, no acaba d'haver un cens del tot fiable al poble.

Al censar els animals, ha de constar les dades de l'animal i del propietari, per tant, si hi ha algun canvi en aquestes dades, s'ha de notificar, ja que si hi hagués algun incident, podria haver problemes. A més, cada animal que hagi de ser censat, ha de portar identificació mitjançant microxip reglamentat.

En principi el cens dels animals de companyia té com a objectiu tenir un control del nombre d'animals que habiten als municipis de Catalunya, i qualsevol persona interessada pot accedir al registre d'acord amb la normativa de protecció de dades.

Per altra banda, també vam preguntar sobre la relació que mantenen amb les protectores dels animals i ens va contestar que quan els servies de l'ajuntament troben algun animal abandonat el porten a la protectora d'Argentona, on són atesos. Allà miren si tenen microxip i intenten contactar amb els propietaris. Si no estan identificats, esperen ser adoptats per altres famílies, o sacrificats segons la normativa i per motius reglamentaris. Si es troben animals abandonats i s'identifica el propietari, aquest pot recollir o no l'animal en un termini de 20 dies, per tant, si no el recull i l'abandona definitivament, aquest surt impune i no rep cap mena de multa per "maltractament" (no semblava tenir gaire idea de que es fa en aquests casos, el que quedava clar és que l'ajuntament no pren partida en aquests assumptes. Segons el decret legislatiu, a l'article 17, no queda constància d'alguna sanció si no es recull l'animal, per tant, sembla ser que es pugui abandonar així com així).

Després d'haver aportat la informació, ens va facilitar el decret legislatiu de la generalitat, que parla sobre aquest tema, i juntament els articles d'interès sobre el registre i l'abandó.

6.4.- Ajuntament de Tona (Osona)

Vam anar al punt d'informació de l'Ajuntament per informar-nos del Cens d'animals del poble.

A Tona, hi ha un cens municipal dels animals de companyia i, com a tot Catalunya, en teoria la inscripció és obligatòria per a totes les mascotes. No té cap cost pel propietari, la única condició és que l'animal ha de portar el microxip, ja que l'únic objectiu que té

es poder-lo tornar als propietaris en cas de pèrdua. En cap moment ens han parlat d'un altre objectiu particular, com trobar els propietaris responsables en un cas d'abandonament per sancionar-los.

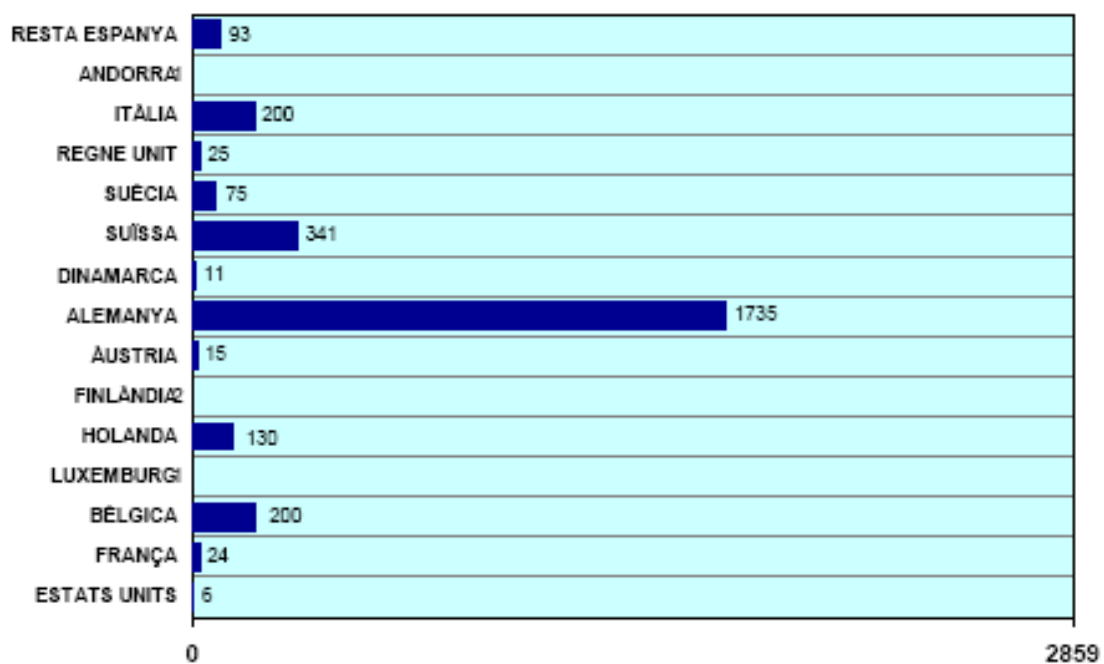
No promouen el fet de censar els animals, si tens una mascota tu t'has d'informar i inscriure'l, per tant, són conscients que no tenen la totalitat d'animals de companyia del poble censats. Hi ha un full per donar d'alta un animal de companyia, on s'ha de posar dades de l'animal i del propietari i un altre per a la modificació d'alguna de les dades proporcionades amb el primer. S'ha d'indicar si és de raça perillosa.

Si es troben animals perduts al carrer la policia municipal del poble disposa d'una màquina per llegir el microxip i, en cas de tenir-ne, ja es posen en contacte amb els propietaris. Si no porten identificació, al no haver-hi cap centre d'acollida a Tona, porten l'animal a la protectora d'Osona, situada a Vic.

7.- ADOPCIONS EN ALTRES PAÏSOS

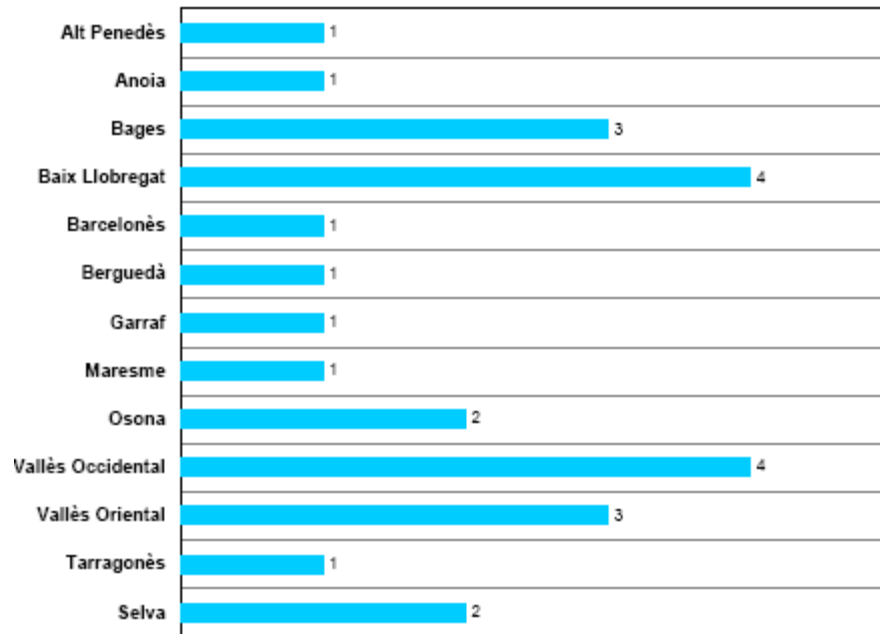
Les dades següents han estat extretes de l'enquesta realitzada l'any 2005 pel Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya.

Del total dels 14.631 animals adoptats, 11.772 (80,5%) van ser adoptats a Catalunya mentre que els 2.859 restants (19,5%) van ser adoptats per altres països, tal i com es mostra al gràfic següent:

S'observa clarament que el país que realitzada el major nombre d'adopcions a Catalunya és Alemanya, que representa un 60,68% de les adopcions de fora de Catalunya.

Les comarques on hi ha centres i associacions que realitzen aquest tipus d'adopcions són les següents:

Això representa que un 24% dels centres i associacions de Catalunya realitzen adopcions internacionals.

Tot i aquest elevat percentatge i juntament amb les adopcions a nivell autonòmic i estatal, el nombre d'adopcions segueix essent insuficient per alleugerar les instal·lacions.

Per a aquest tipus d'adopcions els centres i les associacions formen part de xarxes internacionals de protecció d'animals i de voluntaris, que són els que realitzen la feina de contacte amb les famílies adoptants i el seguiment posterior de l'animal. Internet esdevé una eina bàsica per a aquest tipus d'adopció.

En la majoria dels casos els animals viatgen amb tota la documentació necessària i obligatòria, i estan esterilitzats i vacunats, duen xip, etc. Els preus acostumen a anar entre els 200 i els 250 euros, ja que inclouen també les despeses del viatge, que normalment es fa en avió o en furgoneta adaptada.

Si no es realitzés aquest tipus d'adopció molts centres i associacions no podrien subsistir, ja que, a falta d'un moviment català per a l'adopció més actiu, han hagut de buscar altres alternatives per donar sortida a aquests animals.

→ Hem pogut conèixer de primera mà aquest tipus d'adopció gràcies a la Maya Angües, originària de Suïssa però resident a Catalunya des de l'any 1994.

Va ser aquí on es va iniciar en el tema dels abandonaments i la recollida d'animals. Ens explica que la seva experiència en les adopcions internacionals va començar fa 10 anys, quan un matrimoni alemany que es trobava de vacances a la comarca del Garraf va trobar un gos abandonat del qual no es podien fer càrrec al seu país. Per això es van posar en contacte amb la gossera de Calafell (actualment no existeix) on treballava la sra. Angües, i veient la magnitud del problema a Catalunya van decidir de crear una Fundació al seu país. L'objectiu d'aquesta era establir un lligam per fomentar les adopcions de gossos catalans per part de famílies alemanyes. Es van donar a conèixer a través d'una pàgina web on es presenta cada animal (<http://spanischetiere.net>), i la possible família adoptant és visitada pels membres de la Fundació per assegurar-se de que és capaç de fer-se responsable de l'animal.

El gos/gat s'envia majoritàriament via aèria a la seva nova família, que assumeix els costos de l'esterilització, el xip, la vacunació i el transport. Un cop adoptat, se'n fa un seguiment per assegurar el benestar de l'animal al llarg de la seva vida.

La sr. Angües ens comenta que la problemàtica dels abandonaments d'animals domèstics a països com Suïssa o Alemanya és molt menor, i que es limita a gossos i gats, no com a Catalunya i a Espanya on hi ha fundacions que amparen èquids i animals exòtics.

A molts països europeus hi ha forta consciència sobre la problemàtica dels abandonaments, de manera que les associacions de protecció als animals són més petites i es troben repartides per tot el territori.

A Suïssa, tot animal ha d'estar censat obligatòriament, fet pel qual es paga una quota anual d'uns 50€ a l'Ajuntament. Els gossos estan obligats a dur microxip i una xapa identificativa al collar, del contrari els propietaris són multats. A les zones rurals, on es tenen més animals, es permet que el primer gos no pagui cens a l'Ajuntament, però si

els següents. El major problema està en els gats d'aquestes zones, ja que estan menys controlats de manera que es reproduïxen constantment i són eliminats pels propis ramaders/agricultors, fet molt perseguit per les associacions i centres. Tot plegat ens mostra que el fet d'establir certes obligacions als propietaris permet tenir un control molt major sobre la cabana animal i en conseqüència aconseguir que el volum d'abandonaments sigui molt menor en comparació amb el nostre territori.

8. DISCUSSIÓ:

A continuació comentarem les divergències que hem trobat pel que fa a la situació real dels abandonament a Catalunya respecte la legislació vigent.

L'article 5 de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals estipula que està prohibit l'abandonament. El primer problema que ens trobem és la falta d'identificació dels animals, ja que no hi ha cap mena de control per part de les autoritats. D'aquí es deriva que la majoria dels animals recollits no estan correctament identificats i, per tant, no es pot localitzar els propietaris per prendre les mesures adients. Per altra banda, molts propietaris abandonen voluntàriament les seves mascotes en centres d'acollida, els quals tampoc prenen mesures legals pertinents. Ens trobem davant un buit legal, ja que la falta de sancions no frena aquesta conducta, de manera que aquestes persones queden impugnes i no prenen consciència del mal que causen.

Creiem que resoldre aquesta qüestió es basa en dos punts claus: l'educació i la implicació. Educació pel que fa als propietaris del que suposa mantenir i tenir cura d'un animal i que des d'un principi consideri l'abandonament com una acció no viable. La implicació de les autoritats, bàsicament els Ajuntaments, de portar un control més estricte sobre la identificació dels animals. El veterinari hi té un paper clau, ja que és el primer contacte amb els nous propietaris per informar de la obligatorietat de posar el microxip i censar-lo a l'Ajuntament.

Una possible solució seria aplicar les lleis i posar les sancions adients (les lleis hi són, però a la pràctica no s'apliquen). Si les penalitzacions econòmiques fossin més dures potser es podria dissuadir més fàcilment aquesta conducta.

En **l'article 16** de la mateixa llei ens parla de les responsabilitats dels animals abandonats i en les condicions que han d'estar als centres on es mantinguin. Un dels problemes que hem observat és que la gran majoria de centres, tant municipals com no, tenen superpoblació. Tot i que en els últims tres anys sembla que s'ha reduït el nombre d'abandonaments, la densitat d'animals als centres d'acollida ha augmentat des del 2007 quan es va modificar la llei 22/2003 (**article 11**) en la qual es prohibeix el sacrifici dels animals abandonats per motius d'espai. Tot plegat fa que el benestar

d'aquests animals sovint sigui absent o estigui molt disminuït. Creiem que la solució, una vegada més, no és fer més centres sinó reduir els abandonaments.

En l'**article 30** es consideren infraccions greus: Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que no comporten cap risc per a l'animal. En el cas dels propietaris que abandonen voluntàriament el seu animal a un centre, no són sancionats tot i estar cometent una infracció sancionada econòmicament per la llei.

També defineix les infraccions molt greus: Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que els puguin comportar danys greus. Val a dir que pràcticament tots els abandonaments són d'aquest tipus, deixant els animals a la via pública, fet que suposa un perill per la seva vida i per la seguretat de les persones. En aquests casos no se sol trobar els infractors i, per tant, tampoc es multen.

L'article 632 del Codi Penal espanyol sanciona econòmicament o amb treballs a la comunitat aquelles persones que maltractin cruelment els animals. Creiem que és una mesura completament insuficient. Som conscients que trobar les persones responsables d'aquestes accions i demostrar-ho legalment és un procés lent i difícil. Tot i això, tornem a recalcar que el punt clau es basa en la implicació de les autoritats per detectar automàticament els propietaris dels animals tant abandonats com maltractats i aplicar sancions més severes i dissuasives, com penes de presó en els casos més greus.

Com veiem és difícil emprendre accions jurídiques que acabin sancionant els propietaris per conductes indegudes envers els animals, ja que la falta d'implicació de les autoritats fa que s'allargui el procés o que no s'investigui suficient. Per tant, podem dir que estem davant una llei ineficaç que difícilment farà reduir els abandonaments si no s'aplica correctament.

9.- BIBLIOGRAFIA:

http://ca.wikipedia.org/wiki/Demografia_de_Catalunya

<http://mediambient.gencat.cat>

<http://www.altarriba.org>

<http://www.aspb.es>

<http://www.caadpenedes.org>

<http://www.cercat.com>

<http://www.faada.org>

<http://www.lacoordinadora.org>

Dins de cada bibliografia, hem buscat molta informació, però al plasmar-la aquí només posem les pàgines principals.

LLEI

Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals.

(DOGC núm. 3926, 16 de juliol de 2003)

El President de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

Mitjançant la Llei 3/1988, del 4 de març, de protecció dels animals, es va comptar amb una legislació global sobre la protecció dels animals. La Llei esmentada, que va ésser capdavantera en el nostre entorn, tenia com a objectiu recollir els principis de respecte, defensa i protecció dels animals que figuren en els tractats i convenis internacionals i en les legislacions dels països socialment més avançats, i també donar unitat a la legislació vigent. Es van establir les normes i els mitjans necessaris a fi de mantenir i de salvaguardar les poblacions animals i, alhora, regular-ne la tinença, la venda, el tràfic i el manteniment en captivitat, perquè es portessin a terme amb unes garanties de bon tracte per als animals. Un cop transcorreguts més de deu anys de l'aprovació d'aquesta Llei, és oportú aprovar-ne una de nova que incorpori l'experiència assolida durant aquest període de temps. Durant aquest temps també s'han publicat noves lleis relacionades amb aquest àmbit, com la de l'experimentació animal, els gossos potencialment perillosos i diversos reglaments de desenvolupament per tal de fer efectiva llur aplicació normativa. La present Llei respon a la necessitat d'adaptar la situació legal de Catalunya a les novetats que es van produint i a l'evolució que la societat catalana ha experimentat en aquesta matèria. Per aquest motiu, aquesta Llei fa una nova definició del concepte d'animal de companyia, en regula la protecció i, més especialment, es configura

com una disposició marc de protecció dels animals, amb l'objectiu principal d'incrementar la sensibilitat dels ciutadans respecte a la protecció dels animals.

El concepte d'animal de companyia s'estén també als animals de la fauna no autòctona que de manera individual viuen amb les persones i han assumit el costum del captiveri, per tal d'incrementar-ne el control i, consegüentment, el grau de protecció.

Una altra novetat és el fet que es manifesta una clara declaració de principis, en considerar els animals com a organismes dotats de sensibilitat psíquica, a més de física. Això no vol dir res més que són mereixedors d'uns drets propis de la seva condició animal.

A aquests drets que se li atorguen s'afegeix la prohibició del sacrifici de tots els gossos i els gats que han sofert abandonaments per manca de responsabilitat de llurs propietaris i que, malgrat això, mereixen que la seva vida transcorri en condicions dignes i sigui respectada.

D'entre les novetats d'aquesta Llei, també cal posar en relleu que es formulen de manera coherent a la finalitat de protegir els animals tant les obligacions de les persones propietàries i posseïdores d'aquests com les prohibicions de les accions que els poden causar danys.

En l'àmbit dels animals de companyia també hi ha importants novetats, destinades totes a aconseguir una adquisició responsable de manera que els ciutadans que voluntàriament adquireixen animals se'n responsabilitzin, en tinguin cura i, sobretot, els respectin els drets, i, per tant, no els abandonin. Per a aconseguir aquests objectius és imprescindible també comptar amb els centres de venda d'animals, els quals han de complir un seguit de requeriments, com ara l'obligació de fer un curs de cuidador o cuidadora d'animals per al personal que hi treballi.

Cal destacar també que aquesta Llei regula i limita la cria de gossos i gats per particulars, amb la finalitat de disminuir-ne el nombre i evitar una proliferació indiscriminada sense cap mena de control,

ja que en moltes ocasions aquests animals pateixen les conseqüències de l'abandonament.

Igualment, es regulen els aspectes relatius a les empreses especialitzades que es fan càrrec del servei de recollida d'animals abandonats i es crea el Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals, que ha d'afavorir la implicació ciutadana en l'assoliment de les finalitats d'aquesta Llei.

Per tal que aquesta Llei sigui un instrument vàlid i eficaç per a assolir les finalitats que estableix, s'actualitza el règim sancionador, adequant-lo al nou contingut d'aquesta Llei i regulant-lo tot respectant els principis propis del procediment sancionador. També es fan algunes modificacions menors amb relació a aspectes tècnics de la protecció de la fauna autòctona.

Finalment, cal destacar que mitjançant l'annex d'aquesta Llei s'actualitza el llistat d'espècies protegides de la fauna salvatge autòctona, fins ara incloses en l'annex 2 de la derogada Llei 3/1988, del 4 de març, en el sentit d'excloure'n: la tórtora turca (*Streptopelia decaocto*); el corb marí gros (*Phalacrocorax carbo*), atès el fort increment poblacional d'aquestes espècies i d'acord amb les normatives europees, i el cigne mut (*Cygnus olor*), atesa la facilitat que té per a la cria en captivitat i l'ús generalitzat que se'n fa com a animal ornamental. En canvi, s'hi inclouen: l'esquirol (*Sciurus vulgaris*), atesa la davallada poblacional; el gafarró (*Serinus serinus*), perquè ja n'és prohibida la captura, i també totes les subespècies d'ós bru (*Ursus arctos*), atesos els possibles problemes taxonòmics.

TÍTOL I

Disposicions generals i normes generals de protecció dels animals

Capítol I

Disposicions generals

Article 1

Objecte

Aquesta Llei té per objecte establir les normes generals per a la protecció i el benestar dels animals que es troben de manera permanent o temporal a Catalunya, amb independència del lloc de residència de les persones propietàries o posseïdores.

Article 2

Finalitat i principis

1. La finalitat d'aquesta Llei és assolir el màxim nivell de protecció i benestar dels animals, afavorint una responsabilitat més elevada i una conducta més cívica de la ciutadania en la defensa i la preservació dels animals.

2. Els animals són éssers vivents dotats de sensibilitat física i psíquica, i també de moviment voluntari, els quals han de rebre el tracte que, atenent-ne bàsicament les necessitats etològiques, en procuri el benestar.

3. Ningú no ha de provocar sofriments o maltractaments als animals o causar-los estats d'ansietat o por.

4. Els animals de companyia no poden ésser objecte d'embargament en cap procediment judicial.

Article 3

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Animal domèstic: el que pertany a espècies que habitualment es crien, es reproduïxen i conviuen amb persones i que no pertanyen a la fauna salvatge. Tenen també aquesta consideració els animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà, els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

b) Animal de companyia: és l'animal domèstic que les persones mantenen generalment a la llar amb la finalitat d'obtenir-ne companyia. Als efectes d'aquesta Llei, gaudeixen sempre d'aquesta consideració els gossos i els gats.

c) Fauna salvatge autòctona: és la fauna que comprèn les espècies animals originàries de Catalunya o de la resta de l'Estat espanyol, incloses les que hi hivernen o hi són de pas i les espècies de peixos i animals marins de les costes catalanes.

d) Fauna salvatge no autòctona: és la fauna que comprèn les espècies animals originàries de fora de l'Estat espanyol.

e) Animal de companyia exòtic: és l'animal de la fauna no autòctona que de manera individual depèn dels humans, hi conviu i ha assumit el costum del captiveri.

f) Animal ensalvatgit: és l'animal de companyia que perd les condicions que el fan apte per a la convivència amb les persones.

g) Animal abandonat: és l'animal de companyia que no va acompanyat de cap persona ni duu cap identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària.

h) Animal salvatge urbà: és l'animal salvatge que viu compartint territori geogràfic amb les persones, referit al nucli urbà de ciutats i pobles, i que pertany a les espècies següents: colom roquer (*Columba livia*), gavià argentat (*Larus cachinnans*), estornell (*Sturnus unicolor* i *S. vulgaris*), espècies de fauna exòtica i altres que s'han de determinar per via reglamentària.

i) Nucli zoològic: són les agrupacions zoològiques per a l'exhibició d'animals, les instal·lacions per al manteniment d'animals, els establiments de venda i cria d'animals, els centres de recollida d'animals, el domicili dels particulars on es fan vendes o altres transaccions amb animals i els de característiques similars que es determinin per via reglamentària. En queden excloses les instal·lacions que allotgin animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà i els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

j) Instal·lació per al manteniment d'animals de companyia: és l'establiment en què es guarden els animals de companyia i se'n té cura, com ara les residències, les escoles

d'ensinistrament, les gosses esportives i de caça i els centres d'importació d'animals.

k) Centre de cria d'animals: és la instal·lació que destina les cries a la venda o cessió posterior amb independència del nombre, ja sigui directament al públic en general, a establiments de venda o d'altres.

l) Associació de protecció i defensa dels animals: és l'entitat sense afany de lucre legalment constituïda que té entre els seus objectius o finalitats emparar i protegir els animals.

Capítol II

Normes generals de protecció dels animals

Article 4

Obligacions de les persones propietàries i posseïdores d'animals

1. Les persones propietàries i posseïdores d'animals han de mantenir-los en bones condicions higienicosanitàries, de benestar i de seguretat, d'acord amb les característiques de cada espècie.

2. La persona posseïdora d'un animal ha de donar-li l'atenció veterinària bàsica per a garantir-ne la salut.

Article 5

Prohibicions

Resten prohibides les següents actuacions respecte als animals:

a) Maltractar-los, agredir-los físicament o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els produeixi sofriments o danys físics o psicològics.

b) Subministrar-los substàncies que puguin causar-los alteracions de la salut o del comportament, excepte en els casos emparats per la normativa vigent o per prescripció veterinària.

c) Abandonar-los.

d) Mantenir-los en instal·lacions indegudes des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat de l'animal.

e) Practicar-los mutilacions, extirpar-los ungles, cordes vocals o altres parts o òrgans, llevat de les intervencions fetes amb assistència veterinària en cas de necessitat terapèutica, per a garantir-ne la salut o per a limitar-ne o anul·lar-ne la capacitat reproductiva. Per motius científics o de maneig, es podran fer aquestes intervencions amb l'obtenció prèvia de l'autorització de l'autoritat competent.

f) No facilitar-los l'alimentació suficient.

g) Fer-ne donació com a premi, recompensa, gratificació o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals.

h) Vendre'ls a les persones menors de setze anys i a les persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.

i) Comerciar-hi fora dels certàmens o d'altres concentracions d'animals vius i establiments de venda i de cria autoritzats, llevat de les transaccions entre les persones particulars quan es limitin a llurs animals de companyia, no tinguin afany de lucre i es garanteixi el benestar de l'animal.

j) Exhibir-los de forma ambulat com a reclam.

k) Sotmetre'ls a treballs inadequats pel que fa a les característiques dels animals i a les condicions higienicosanitàries.

l) Mantenir-los lligats durant la major part del dia o limitar-los de forma duradora el moviment necessari per a ells.

m) Mantenir-los en locals públics o privats en condicions de qualitat ambiental, lluminositat, soroll, fums i similars que els puguin afectar tant físicament com psicològicament.

n) Matar-los per joc o perversitat o torturar-los.

Article 6

Prohibició de baralles d'animals i altres activitats

1. Es prohibeix l'ús d'animals en baralles i en espectacles o altres activitats, si aquests els poden ocasionar sofriment o poden ésser objecte de burles o tractaments antinaturals, o bé si poden ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen, com ara els següents:

a) Baralles de gossos.

b) Baralles de galls.

c) Matances públiques d'animals.

d) Atraccions firals de cavallets en què s'utilitzen animals.

e) Tir al colom i altres pràctiques assimilables.

2. Resten excloses d'aquestes prohibicions:

a) La festa dels braus en les localitats on, en la data d'entrada en vigor de la Llei 3/1988, del 4 de març, de protecció dels animals, hi haguessin places construïdes per a celebrar-la, a les quals s'ha de prohibir l'accés a les persones menors de catorze anys.

b) Les festes amb bous sense mort de l'animal (correbaus) en les dates i les localitats on tradicionalment se celebren. En aquests casos, és prohibit inferir danys als animals.

3. Es prohibeix matar i maltractar els animals emprats en produccions cinematogràfiques, televisives, artístiques o publicitàries, o causar-los danys o estrès, de manera que el dret a la producció i la creació artístiques, quan es desenvolupi dins un espectacle, queda subjecte a normes de policia d'espectacles, com poden ésser l'autorització administrativa prèvia. La difusió audiovisual d'aquest tipus de produccions queda restringida a horaris en què no puguin ésser observats per menors i ferir-los la sensibilitat.

Article 7

Certàmens

En els certàmens, les activitats esportives amb participació d'animals i altres concentracions d'animals vius s'ha de complir la normativa vigent, en especial la relativa a condicions higienicosanitàries, de protecció i de seguretat dels animals.

Article 8

Trasllat d'animals

1. Els animals han de disposar d'un espai suficient que permeti com a mínim que aquests puguin aixecar-se i jeure si se'ls trasllada d'un lloc a l'altre. Els mitjans de transport o els embalatges han d'ésser concebuts per a protegir els animals de la intempèrie i de les diferències climàtiques fortes.

2. Els animals han d'ésser abeurats durant el transport i han de rebre una alimentació apropiada a intervals convenients segons el que s'estableixi per via reglamentària.

3. En la càrrega i la descàrrega dels animals s'ha d'utilitzar un equip adequat per a evitar-los danys o sofriments.

Article 9

Control de poblacions d'animals

1. Es poden fer controls específics de poblacions d'animals considerats perjudicials o nocius, sempre que no es tracti d'exemplars d'espècies protegides. Les pràctiques destinades a la protecció de les collites no han d'implicar en cap cas la destrucció en massa d'animals no nocius ni d'exemplars d'espècies protegides. Això no obstant, el Departament de Medi Ambient pot autoritzar motivadament i de manera excepcional la captura o el control d'exemplars d'espècies protegides quan no hi ha cap altre mètode per a evitar danys.

2. Es prohibeix l'ús de coles o substàncies enganxoses com a mètode per a controlar animals vertebrats, excepte l'ús del vesc, amb l'autorització prèvia excepcional del Departament de Medi Ambient, en condicions estrictament controlades, de manera selectiva i de petites quantitats

d'ocells, per a la caça del tord i la captura en viu d'ocells fringíl·lids.

Article 10

Filmació d'escenes fictícies de crueltat

La filmació, en l'àmbit territorial de Catalunya, per al cinema, la televisió o altres mitjans de difusió, que reproduïxi escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals requereix l'autorització prèvia de l'administració competent, a fi de garantir que el dany sigui simulat i els productes i els mitjans utilitzats no provoquin cap perjudici a l'animal. El mitjà de difusió ha de fer constar que les situacions són fictícies i fer-hi constar el número d'autorització.

Article 11

Sacrifici i esterilització d'animals

1. Es prohibeix el sacrifici de gats i gossos a les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia, i als nuclis zoològics en general, excepte pels motius humanitaris i sanitaris que s'estableixin per via reglamentària.

2. El sacrifici d'animals s'ha de fer, en la mesura que sigui tècnicament possible, de manera instantània, indolora i amb atordiment previ de l'animal, d'acord amb les condicions i els mètodes que s'estableixin per via reglamentària.

3. El sacrifici i l'esterilització dels animals de companyia han d'ésser fets sempre sota control veterinari.

Article 12

Responsabilitat de les persones posseïdores d'animals

1. La persona posseïdora d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària de la persona propietària, és responsable dels danys, els perjudicis i les molèsties que ocasioni a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i espais públics i al medi natural en general, d'acord amb el que estableix la legislació civil aplicable.

2. La persona posseïdora d'animals salvatges o d'animals de companyia exòtics la tinença dels quals és permesa i que, per llurs característiques, puguin causar danys a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i els espais públics o al medi natural, ha de mantenir-los en captivitat de manera que es garanteixin les mesures de seguretat necessàries. Així mateix, no pot exhibir-los ni passejar-los per les vies i els espais públics i ha de tenir subscripta una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil.

3. La persona posseïdora d'animals està obligada a evitar-ne la fugida, tant dels exemplars com de les cries d'aquests.

4. Les persones que, en virtut d'una autorització excepcional del Departament de Medi Ambient, puguin capturar de la natura i ésser posseïdores d'exemplars pertanyents a una espècie de fauna autòctona, ho són en condició de dipositàries. Aquests animals poden ésser tant confiscats com recuperats pel Departament de Medi Ambient i, si escau, alliberats, sense que la persona posseïdora no pugui reclamar cap mena de dret o d'indemnització. En cap cas aquests exemplars no poden ésser objecte de transacció.

TÍTOL II

De la possessió d'animals

Capítol I

Normes generals

Article 13

Tractaments sanitaris i comportamentals

1. Les administracions competents poden ordenar, per raons de sanitat animal o de salut pública, la vacunació o el tractament obligatori de malalties dels animals.

2. Els veterinaris que portin a terme vacunacions i tractaments de caràcter obligatori han de dur un arxiu amb la fitxa clínica dels animals atesos, el qual ha d'estar a disposició de les administracions

que ho requereixin per a portar a terme actuacions dins llur àmbit competencial.

Article 14

Registre censal

1. Les persones posseïdores de gossos i gats han de censar-los a l'ajuntament del municipi de residència habitual dels animals dins el termini màxim de trenta dies, comptat a partir de la data de naixement o de l'adquisició de l'animal o del canvi de residència. Prèviament a la inscripció en el cens, cal haver dut a terme la identificació de forma indeleble de l'animal.

2. Els ajuntaments han de disposar d'un registre censal de gossos i gats als efectes del que estableix l'apartat 1, en el qual han de constar les dades d'identificació veterinària de l'animal, les dades de la persona posseïdora i altres dades que s'estableixin per via reglamentària.

3. Les persones propietàries o posseïdores de gossos i gats estan obligades a notificar a l'ajuntament en el qual estigui censat l'animal, en el termini d'un mes, qualsevol modificació de les dades que figurin en el cens, inclosa la mort de l'animal.

4. El Departament de Medi Ambient, de manera directa o mitjançant encàrrec de gestió, porta un Registre General d'Animals de Companyia, en el qual s'han de recollir les dades dels gossos i els gats registrats a Catalunya procedents dels censos dels ajuntaments.

5. Els gossos i els gats han de portar de manera permanent pels espais o les vies públiques una placa identificativa o qualsevol altre mitjà adaptat al collar de l'animal en què han de constar el nom de l'animal i les dades de la persona que en sigui posseïdora.

Article 15

Identificació

1. Els gossos i els gats han d'ésser identificats mitjançant:

a) Una identificació electrònica amb la implantació d'un microxip homologat.

b) Altres sistemes que es puguin establir per via reglamentària.

2. La persona o l'entitat responsable de la identificació de l'animal han de lliurar a la persona posseïdora de l'animal un document acreditatiu en què constin les dades de la identificació.

3. La identificació dels gossos i gats constitueix un requisit previ i obligatori per a fer qualsevol transacció de l'animal, i ha de constar en qualsevol document que hi faci referència.

4. S'ha d'establir per reglament la necessitat d'identificar obligatòriament altres espècies d'animals per raó de llur protecció o per raons de seguretat de les persones o béns.

Capítol II

Abandonament i pèrdua d'animals de companyia i centres de recollida

Article 16

Recollida d'animals

1. Correspon als ajuntaments de recollir i controlar els animals de companyia abandonats, perduts o ensalvatgits i de controlar els animals salvatges urbans.

2. Els ajuntaments poden delegar la responsabilitat a què fa referència l'apartat 1 a administracions o entitats locals supramunicipals, sempre sota el principi de la millora en l'eficiència del servei i sota l'aplicació dels preceptes d'aquesta Llei.

3. Els ajuntaments han de disposar d'instal·lacions de recollida d'animals abandonats o perduts adequades i amb capacitat suficient per al municipi o convenir la realització d'aquest servei amb entitats supramunicipals o amb altres municipis.

4. En la prestació del servei de recollida d'animals abandonats o perduts, els ajuntaments o les entitats públiques

supramunicipals, sens perjudici de llur responsabilitat en el compliment de la normativa aplicable, poden concertar-ne l'execució amb entitats externes, preferentment amb associacions de protecció i defensa dels animals legalment constituïdes o amb empreses especialitzades de control i recollida d'animals de companyia.

5. El personal que treballi en els centres de recollida d'animals de companyia que acompleixin tasques de recollida o manipulació d'aquests animals ha d'haver fet un curs de cuidador o cuidadora d'animals, les característiques i el contingut del qual han d'ésser establerts per reglament.

6. Els ajuntaments o les entitats supramunicipals, per si mateixos o mitjançant associacions de protecció i defensa dels animals col·laboradores del Departament de Medi Ambient, han de confiscar els animals de companyia si hi haguessin indicis que se'ls maltracta o tortura, si presentessin símptomes d'agressions físiques, desnutrició, atenció veterinària deficient o si es trobessin en instal·lacions indegudes.

Article 17

Recuperació d'animals

1. L'ajuntament o, si escau, l'entitat supramunicipal corresponent s'han de fer càrrec dels animals abandonats o perduts fins que siguin recuperats, cedits o, si escau, sacrificats segons el que estableix l'article 11.1.

2. El termini per a recuperar un animal sense identificació és de vint dies. L'animal s'ha de lliurar amb la identificació corresponent i amb el pagament previ de totes les despeses originades.

3. Si l'animal porta identificació, s'ha d'avisar la persona propietària, la qual té un termini de deu dies per a recuperar-lo i abonar prèviament totes les despeses originades. Un cop transcorregut aquest termini, si la persona propietària no ha recollit l'animal, se li ha de donar un nou avis i reobrir un nou termini de deu dies, un

cop transcorregut el qual l'animal pot ésser cedit, acollit temporalment o adoptat.

Article 18

Acolliment d'animals

1. Els centres de recollida d'animals abandonats o perduts han d'atendre les peticions d'acolliment d'animals de companyia, les quals s'han de formular per escrit.

2. L'acolliment dels animals de companyia s'ha d'ajustar als requeriments següents:

a) Els animals han d'ésser identificats prèviament a l'acolliment.

b) Els animals han d'ésser desparasitats, vacunats i esterilitzats si han assolit l'edat adulta, per tal de garantir unes condicions sanitàries correctes.

c) Cal lliurar un document on constin les característiques i les necessitats higienicosanitàries, etològiques i de benestar de l'animal.

d) Cada centre ha de dur el llibre de registre esmentat en l'apartat 21.b amb les dades de cadascun dels animals que hi ingressen, de les circumstàncies de captura, troballa o lliurament, de la persona que n'ha estat propietària, si fos coneguda, i també de les dades de l'animal. L'especificació de les dades que han de constar en el Registre s'ha d'establir per via reglamentària.

3. Les instal·lacions de recollida d'animals abandonats, que han de controlar els ajuntaments tant a llurs propis centres com als centres de recollida concertats, han de disposar de les corresponents mesures de seguretat, amb la finalitat de garantir la integritat física i psíquica dels animals, evitar-ne la fugida i limitar el nombre d'animals que convisquin en grups per tal d'evitar baralles i la propagació de malalties infectocontagioses. S'han d'establir per reglament els requisits que aquestes instal·lacions han de complir per tal de donar compliment al que estableix aquesta Llei.

Article 19

Captura de gossos i gats ensalvatgits

1. Correspon als ajuntaments la captura en viu de gossos i gats ensalvatgits per mètodes d'immobilització a distància.

2. En els casos en què la captura per immobilització no sigui possible, el Departament de Medi Ambient ha d'autoritzar excepcionalment l'ús d'armes de foc i ha de determinar qui ha d'emprar aquest sistema de captura excepcional.

TÍTOL III

De les associacions de protecció i defensa dels animals

Article 20

Associacions de protecció i defensa dels animals

1. Les associacions de protecció i defensa dels animals s'han d'inscriure en el Registre del Departament de Medi Ambient, per a obtenir el títol d'entitat col·laboradora.

2. El Departament de Medi Ambient pot convenir amb les associacions de protecció i defensa dels animals l'acompliment de tasques en relació amb la protecció i la defensa dels animals.

3. El Departament de Medi Ambient pot establir ajuts per a les associacions que han obtingut el títol d'entitats col·laboradores, destinats a les activitats que duguin a terme amb relació a la protecció i la defensa dels animals, especialment per a l'execució de programes d'adopció d'animals de companyia en famílies qualificades, en la promoció de campanyes i programes d'esterilització de gossos i gats, i també la promoció de campanyes de sensibilització de la ciutadania.

4. Les associacions a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article tenen la consideració d'interessades en els procediments sancionadors establerts per aquesta Llei, en els casos en què hagin formulat la denúncia corresponent o hagin formalitzat la compareixença en l'expedient

sancionador, sens perjudici de la privacitat de les dades de caràcter personal.

TÍTOL IV

Dels nuclis zoològics

Capítol I

Disposicions generals

Article 21

Requisits de funcionament

Els nuclis zoològics han de complir els requisits següents:

a) S'han d'inscriure en el Registre de Nuclis Zoològics.

b) Han de dur un llibre de registre oficial o diligenciat per l'administració competent en què es recullin de manera actualitzada les dades relatives a l'entrada i la sortida dels animals i les dades de llur identificació.

c) Disposar de les condicions higienicosanitàries i de benestar adequades a les necessitats dels animals, en els termes establerts per la normativa vigent. En especial, han de tenir instal·lacions adequades per a evitar el contagi en els casos de malaltia, o per a tenir-los, si escau, en períodes de quarantena.

d) Tenir en lloc visible l'acreditació de llur inscripció en el Registre, quan es tracti d'establiments d'accés públic.

e) Comptar amb les mesures de seguretat necessàries per a evitar la fugida dels animals i els danys a persones, animals, coses, vies i espais públics i al medi ambient, i per a evitar danys o atacs als animals.

f) Disposar d'un servei veterinari, encarregat de vetllar per la salut i el benestar dels animals.

g) Tenir a disposició de l'administració competent tota la documentació referida als animals emplaçats al nucli d'acord amb la legalitat vigent.

h) Vigilar que els animals s'adaptin a la nova situació, que no presentin problemes d'alimentació ni es doni cap altra circumstància que els pugui provocar danys, i ésser els responsables de prendre les mesures adequades en cada cas.

Article 22

Animals emprats en competicions, curses i apostes

1. Són animals de competició o cursa, principalment, els gossos i els cavalls, i els altres animals que es destinin a competicions i curses on es fan apostes sense distinció de les modalitats que assumeixin.

2. Els animals que participen en curses i competicions en les quals es fan apostes i els animals criats, importats i entrenats per a les curses a Catalunya han d'ésser tractats als canòdroms, als hipòdroms i fora d'aquestes instal·lacions d'acord amb els principis generals establerts per aquesta Llei.

3. No poden participar en competicions i curses en les quals es fan apostes els animals que no estiguin identificats i enregistrats en el Registre d'Animals de Competició del Departament de Medi Ambient.

4. Les instal·lacions han de tenir els mitjans per a obtenir les proves necessàries per a fer els controls antidopatge a fi de determinar si els animals que participen en les curses han pres medicaments o altres substàncies que els poden afectar de manera artificial l'organisme.

5. El Departament de Medi Ambient ha de considerar el darrer propietari o propietària enregistrat com la persona responsable del benestar dels animals emprats en les curses. Aquest propietari o propietària ha de concertar els acords adequats per a garantir el retir digne de l'animal, incloent-hi la participació en programes d'adopció com a animal de companyia.

Capítol II

Instal·lacions per al manteniment d'animals

Article 23

Requisits mínims

Les instal·lacions o els centres per al manteniment d'animals han de portar el llibre de registre a què es refereix l'article 21.b, en el qual han de constar les dades identificadores de cadascun dels animals que hi entren i de la persona propietària o responsable d'aquests. Aquest llibre ha d'estar a disposició de les administracions competents.

Capítol III

Establiments de venda d'animals i centres de cria d'animals

Article 24

Requisits

1. Els establiments de venda d'animals i els centres de cria d'animals han de complir els requisits de funcionament següents:

a) Ésser inscrits en el Registre de Nuclis Zoològics.

b) Dur el llibre de registre regulat per l'article 21.b, a disposició de l'administració competent, que ha d'incloure les dades relatives a l'origen, la identificació i la destinació dels animals.

c) Vendre els animals desparasitats, sense símptomes aparents de patologies psíquiques o físiques i sense que pateixin, ni els animals que es venen ni llurs progenitors, malalties hereditàries diagnosticables.

d) Disposar d'un servei veterinari propi o d'un assessorament veterinari exterior, que ha de constar en el llibre de registre.

e) Mantenir els animals en un lloc adequat dins l'establiment i no exhibir-los als aparadors de les botigues. Aquests animals han d'ésser allotjats, abeurats i alimentats correctament. Els gossos i els gats han d'estar identificats, i també els altres exemplars d'espècies la identificació de les quals sigui obligatòria.

f) Lliurar, en les vendes d'animals, un document en què s'ha de fer constar la identificació de l'espècie, el número d'identificació de l'animal, si escau, i el nucli zoològic. En el cas de les vendes a particulars, s'ha de lliurar també un document d'informació sobre les característiques de cada animal, les seves necessitats, els consells d'educació i les condicions de manteniment, sanitàries i de benestar necessàries, avalades per un col·legi de veterinaris o de biòlegs.

2. L'actuació d'aquests centres s'ha d'ajustar als requeriments següents:

a) Per a qualsevol transacció d'animals per mitjà de revistes de reclam, publicacions assimilables i altres sistemes de difusió s'ha d'incloure a l'anunci el número de registre del nucli zoològic del centre venedor o donant.

b) Les persones professionals que treballin en establiments de venda, cria o importació d'animals i que hagin de manipular-los han d'haver fet un curs de cuidador o cuidadora d'animals.

c) Els cadells importats o criats per a ésser venuts com a animals de companyia no poden ésser separats de la mare abans del moment de deslletament recomanat per a cada espècie.

3. Es prohibeix la instal·lació, a tot el territori de Catalunya, de granges, centres de cria o centres de subministrament de primats que tinguin com a objecte llur reproducció o comercialització per a experimentació animal.

Article 25

Disposicions especials per als establiments que comercialitzen animals exòtics

Els establiments que comercialitzen animals exòtics han de complir, a més dels requisits establerts per l'article 24, les disposicions següents:

a) El venedor o venedora dels animals ha de conèixer el nom científic de cada espècie que comercialitza i la legislació aplicable a cadascuna i ha d'informar el comprador o

compradora de la prohibició d'alliberar exemplars d'espècies no autòctones.

b) La factura de venda ha d'incloure, si escau, el número CITES, o el que determini la normativa europea, de cada exemplar venut.

c) Les informacions escrites a què es refereix l'article 24.1.f han d'incloure les especificacions relatives a l'espècie de l'exemplar venut, la grandària d'adult i la possibilitat de transmissió de zoonosi.

TÍTOL V

Fauna salvatge autòctona i no autòctona

Article 26

Regulació

1. La protecció de la fauna autòctona i no autòctona es regeix pel que estableixen els tractats i els convenis internacionals, la normativa estatal i la comunitària, aquesta Llei i les disposicions que la desenvolupen.

2. Les persones propietàries o posseïdores d'animals que pertanyen a les espècies de fauna no autòctona que es determinin per reglament han de tenir l'autorització prèvia del Departament de Medi Ambient.

3. El Govern ha de determinar les espècies de fauna no autòctona que s'han d'inscriure en el Registre General d'Animals de Companyia per raons de protecció o seguretat de les persones o de protecció del medi ambient.

4. Les espècies que inclou l'annex es declaren protegides a Catalunya.

TÍTOL VI

Inspecció i vigilància

Article 27

Inspecció i vigilància dels animals de companyia

1. Corresponen als municipis o bé als consells comarcals o a les entitats locals

supramunicipals, en el cas que els municipis els hagin cedit les competències, les funcions següents:

a) Exercir la inspecció i la vigilància dels animals de companyia.

b) Establir un registre censal dels gats, dels gossos i dels altres animals que es determinin per reglament, el qual ha d'estar a disposició de les administracions i les autoritats competents.

c) Recollir i controlar els animals de companyia abandonats o perduts i els animals salvatges urbans.

d) Vigilar i inspeccionar els nuclis zoològics amb animals de companyia, especialment els establiments de venda, guarda, recollida i cria, i, si escau, comissar els animals de companyia.

2. Els ajuntaments i les organitzacions supramunicipals poden ordenar, amb l'informe previ del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, aïllar o comissar els animals de companyia si s'ha diagnosticat, sota criteri veterinari, que pateixen malalties transmissibles a les persones, sia per sotmetre'ls a un tractament curatiu adequat, sia per sacrificar-los, si cal.

3. El Departament de Medi Ambient i el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca poden dur a terme, quan hi concorrin circumstàncies excepcionals que puguin posar en perill el medi ambient o la sanitat animal, tasques d'inspecció als nuclis zoològics i comissar, si cal, els animals de companyia. S'ha de donar compte d'aquesta actuació a l'ens local del municipi on hi hagi l'animal de companyia afectat o el nucli zoològic de què es tracti, en un termini de quaranta-vuit hores.

Article 28

Inspecció i vigilància de la fauna salvatge

Corresponen al Departament de Medi Ambient i als cossos i forces de seguretat la inspecció i la vigilància de les espècies de la fauna salvatge. Aquesta funció s'exerceix en col·laboració amb el departament

competent per raó d'aquesta matèria, d'acord amb la normativa sobre sanitat animal.

Article 29

Col·laboració amb l'acció inspectora

Les persones posseïdores d'animals i les persones titulars de nuclis zoològics han de permetre a les autoritats competents les inspeccions i facilitar-los la documentació exigible.

TÍTOL VII

Infraccions i sancions

Capítol I

Infraccions

Article 30

Classificació

1. Les infraccions de les disposicions d'aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus o molt greus.

2. Són infraccions lleus:

a) Tenir en possessió un gos o un gat no inscrits en el registre censal o tenir altres animals que s'han de registrar obligatòriament.

b) No portar un arxiu amb les fitxes clíniques dels animals que s'han de vacunar o tractar obligatòriament, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

c) Vendre animals de companyia a persones menors de setze anys i a persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.

d) Fer donació d'un animal com a premi o recompensa.

e) Transportar animals que incompleixin els requisits establerts per l'article 8.

f) No dur identificats els gats, els gossos i els altres animals que s'hagin d'identificar

d'acord amb el reglament, o incomplir els requisits establerts per aquesta Llei i la normativa que la desenvolupa amb relació a aquesta identificació.

g) No posseir, el personal dels nuclis zoològics que manipuli animals, el certificat corresponent al curs de cuidador o cuidadora d'animals, reconegut oficialment.

h) Filmar escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals, sense l'autorització administrativa prèvia.

i) Usar coles o substàncies enganxoses com a mètode de control de poblacions d'animals vertebrats.

j) No tenir en lloc visible l'acreditació de la inscripció en el Registre de Nuclis Zoològics.

k) No tenir actualitzat el llibre de registre oficial o diligenciat per l'administració competent establert per als nuclis zoològics.

l) Exhibir animals als aparadors dels establiments de venda d'animals.

m) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria D, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars.

n) Practicar la caça i la captura d'ocells vius de longitud inferior a 20 cm, fora dels supòsits de l'article 9.2.

o) Fer exhibició ambulat d'animals com a reclam.

p) Mantenir els animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista de llur benestar, si no els comporta un risc greu per a la salut.

q) No evitar la fugida d'animals.

r) Maltractar animals, si no els produeix resultats lesius.

s) Subministrar a un animal substàncies que li causin alteracions lleus de la salut o

del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.

t) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per a garantir-ne la salut, si això no els causa perjudicis greus.

u) Vendre o fer donació d'animals per mitjà de revistes de reclam o publicacions assimilables sense la inclusió del número de registre del nucli zoològic.

v) Qualsevol altra infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de la normativa que la desenvolupi que no hagi estat tipificada de greu o molt greu.

3. Són infraccions greus:

a) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat, si els comporta risc greu per a la salut.

b) No tenir el llibre de registre oficial o diligenciat per l'administració competent establert per als nuclis zoològics.

c) No vacunar els animals domèstics de companyia o no aplicar-los els tractaments obligatoris.

d) Incomplir, els nuclis zoològics, qualsevol de les condicions i els requisits establerts en el títol IV.

e) Fer venda ambulat d'animals fora de mercats, fires i qualsevol altre certamen autoritzat.

f) Vendre animals o fer-ne donació, els centres de cria, si aquests no han estat declarats nuclis zoològics.

g) Anul·lar el sistema d'identificació sense prescripció ni control veterinari.

h) No mantenir en captivitat o en les condicions que per via reglamentària s'estableixi o exhibir i passejar per les vies i els espais públics animals salvatges pertanyents a espècies de comerç permès que per llurs característiques puguin causar danys a les persones, als béns i al medi ambient.

i) Fer tir al colom.

j) Incomplir l'obligació de vendre animals desparasitats i lliures de totes les malalties a què es refereix l'article 24.1.c.

k) No lliurar la documentació exigida en tota transacció d'animals.

l) Maltractar o agredir físicament els animals si els comporten conseqüències greus per a la salut.

m) Fer matances públiques d'animals.

n) Instal·lar atraccions ferals de cavallets en què s'utilitzin animals.

o) Fer un ús no autoritzat d'animals en espectacles.

p) Subministrar substàncies a un animal que li causin alteracions greus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.

q) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals, i també de parts, d'ous o de cries d'exemplars d'espècies de la fauna autòctona i no autòctona declarades protegides per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.

r) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria C, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars.

s) La manca d'inscripció en el Registre de Nuclis Zoològics.

t) Oposar resistència a la funció inspectora o posar entrebancs a la inspecció d'instal·lacions que allotgin animals.

u) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per a garantir-ne la salut.

v) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que no comporten cap risc per a l'animal.

w) Caçar en espais declarats reserves naturals de fauna salvatge en què la caça està prohibida i en refugis de fauna salvatge, llevat dels casos autoritzats pel Departament de Medi Ambient.

x) Incomplir les obligacions establertes per l'article 22.5 per tal de procurar el benestar dels animals emprats en curses una vegada finalitzada llur participació en aquestes.

y) Participar en competicions i curses en les quals es fan apostes dels animals que no estan identificats i enregistrats en el Registre d'Animals de Competició.

z) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus durant l'últim any.

4. Són infraccions molt greus:

a) Maltractar o agredir físicament els animals, si els comporta conseqüències molt greus per a la salut.

b) Sacrificar gats i gossos fora dels casos esmentats per l'article 11.1.

c) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que els puguin comportar danys greus.

d) Capturar gossos i gats ensalvatgits amb l'ús d'armes de foc sense l'autorització corresponent del Departament de Medi Ambient.

e) No evitar la fugida d'animals d'espècies exòtiques o d'espècies híbrides, de manera que pugui comportar una alteració ecològica greu.

f) Esterilitzar animals, practicar mutilacions a animals i sacrificar animals sense control veterinari o en contra de les condicions i els requisits establerts per aquesta Llei.

g) Organitzar baralles de gossos, de galls o d'altres animals, i també participar en aquest tipus d'actes.

h) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari i de benestar, si els perjudicis als animals són molt greus.

i) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals o dels ous i les cries d'exemplars d'espècies de la fauna autòctona i de la no autòctona declarades altament protegides o en perill d'extinció per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.

j) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb les categories A i B, i també de parts, d'ous i de cries d'aquests exemplars.

k) Reincidir en la comissió d'infraccions greus durant l'últim any.

Capítol II

Sancions

Article 31

Multes, comís i tancament d'instal·lacions

1. Les infraccions comeses contra aquesta Llei són sancionades amb multes fins a 20.000 euros.

2. La imposició de la multa pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció, sens perjudici de l'aplicació del comís preventiu que es pot determinar a criteri de l'autoritat actuant en el moment de l'aixecament de l'acta d'inspecció o la denúncia.

3. La comissió de les infraccions molt greus o la reiteració en les infraccions greus pot comportar el tancament temporal de les instal·lacions, els locals o els establiments respectius, amb la corresponent anotació al Registre de Nuclis Zoològics, i també la inhabilitació per a la tinença d'animals per un període de dos mesos a cinc anys.

4. L'incompliment d'alguna de les normatives o condicions d'una autorització

excepcional per a la captura o la possessió d'un animal d'una espècie de fauna autòctona pot comportar la retirada cautelar in situ i immediata d'aquesta autorització pels agents de l'autoritat.

5. Les persones que disposen d'aquestes autoritzacions excepcionals, en el cas d'ésser sancionades per l'incompliment d'algun dels seus termes o de normatives en aquesta matèria, han d'ésser inhabilitades per a l'activitat a què fa referència l'apartat 3 per un període d'un any a cinc anys.

Article 32

Quantia de les multes

1. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de 100 euros fins a 400 euros; les greus, amb una multa de 401 euros fins a 2.000 euros, i les molt greus, amb una multa de 2.001 euros fins a 20.000 euros.

2. En la imposició de les sancions s'ha de tenir en compte, per a graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.

b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.

c) La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.

d) La irreparabilitat dels danys causats al medi ambient o l'elevat cost de reparació.

e) El volum de negoci de l'establiment.

f) La capacitat econòmica de la persona infractora.

g) El grau d'intencionalitat en la comissió de la infracció.

h) El fet que hi hagi requeriment previ.

3. Hi ha reincidència si en el moment de cometre's la infracció no ha transcorregut un any des de la imposició per resolució ferma d'una altra sanció amb motiu d'una infracció de la mateixa qualificació. Si s'hi aprecia la reincidència, la quantia de les sancions es pot incrementar fins al doble de l'import màxim de la sanció corresponent a la infracció comesa, sense excedir en cap cas el límit més alt fixat per a la infracció molt greu.

4. Davant la comissió d'infraccions de caràcter lleu, es poden dur a terme actuacions d'educació ambiental o d'advertiment, sense necessitat d'iniciar un procediment sancionador.

Article 33

Comís d'animals

1. Les administracions poden comissar de manera immediata els animals, sempre que hi hagi indicis racionals d'infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de les normatives que la desenvolupin.

2. En el cas de comissos d'exemplars de fauna autòctona capturats in situ, sempre que es tingui la seguretat que estan en perfectes condicions, poden ésser alliberats immediatament.

3. Quan fineixin les circumstàncies que han determinat el comís, en el cas que la persona sigui sancionada, s'ha de determinar la destinació de l'animal.

4. Si el dipòsit prolongat d'animals procedents de comís pot ésser perillós per a llur supervivència, els pot comportar patiments innecessaris o, en el cas de fauna autòctona, en fes perillar la readaptació a la vida salvatge, el Departament de Medi Ambient pot decidir la destinació final de l'animal.

5. Les despeses ocasionades pel comís, les actuacions relacionades amb aquest i, en el cas de fauna autòctona, la rehabilitació de l'animal per a alliberar-lo van a compte del causant de les circumstàncies que l'han determinat.

Article 34

Responsabilitat civil i reparació de danys

1. La imposició de qualsevol sanció establerta per aquesta Llei no exclou la valoració de l'exemplar en el cas que es tracti de fauna protegida, la responsabilitat civil i l'eventual indemnització de danys i perjudicis que puguin correspondre a la persona sancionada, inclosa la reparació dels danys mediambientals causats.

2. En els contenciosos que tinguin per objecte el valor econòmic d'un animal, sempre que aquest valor no resulti de la factura de compra corresponent, s'estableix el valor mínim dels animals de companyia en la quantia equivalent a la compra d'un animal de la mateixa espècie i raça.

3. En l'eventualitat que l'animal no pertanyés a una raça determinada i no hi ha cap prova de la seva adquisició a títol oneros, el paràmetre d'avaluació econòmica de l'animal s'ha de centrar en el valor de mercat d'animals de característiques similars.

Article 35

Responsables de les infraccions

1. És responsable per infraccions d'aquesta Llei qualsevol persona física o jurídica que per acció o per omissió infringeixi els preceptes continguts en aquesta Llei i la seva normativa de desenvolupament.

2. Si no és possible determinar el grau de participació de les diferents persones físiques o jurídiques que han intervingut en la comissió de la infracció, la responsabilitat és solidària.

Article 36

Procediment sancionador

Per a imposar les sancions corresponents a les infraccions tipificades per aquesta Llei, cal seguir el procediment sancionador regulat pel Decret 278/1993, del 9 de novembre, sobre el procediment sancionador aplicable als àmbits de competència de la Generalitat, i també la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les

administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, del 13 de gener.

Article 37

Administració competent per a sancionar

1. La imposició de les sancions establertes per la comissió de les infraccions tipificades per aquesta Llei correspon:

a) Als alcaldes, les qualificades de lleus.

b) Als delegats territorials del Departament de Medi Ambient, les qualificades de greus.

c) Al conseller o consellera de Medi Ambient, les qualificades de molt greus.

2. No obstant el que estableix l'apartat 1, correspon al Departament de Justícia i Interior sancionar les infraccions relatives als espectacles, les activitats i els establiments inclosos en el Catàleg dels espectacles, les activitats recreatives i els establiments públics sotmesos a la Llei 10/1990, del 15 de juny, que infringeixin el que disposa la present Llei.

Disposicions addicionals

Primera

Comissió Tècnica d'Inspecció de Nuclis Zoològics amb Fauna Salvatge

Es crea la Comissió Tècnica d'Inspecció de Nuclis Zoològics amb Fauna Salvatge, per tal de vetllar perquè les instal·lacions siguin segures per a les persones i els animals i perquè els nuclis zoològics tinguin cura del benestar dels animals. S'han d'establir per reglament les funcions i el règim de funcionament d'aquesta comissió.

Segona

Registre d'Empreses de Control i Recollida d'Animals de Companyia i Registre d'Animals de Competició

1. Es crea el Registre d'Empreses de Control i Recollida d'Animals de Companyia, en el qual s'han d'inscriure les empreses

especialitzades de control i recollida d'animals de companyia.

2. Es crea el Registre d'Animals de Competició, en el qual s'han d'inscriure els animals que s'utilitzen en competicions o curses on es fan apostes.

3. S'han d'establir per reglament el contingut i el funcionament dels registres a què fa referència aquesta disposició.

Tercera

Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals

Es crea el Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals, l'organització i les finalitats del qual, en compliment d'aquesta Llei, han d'ésser establerts per reglament.

Quarta

Campanyes de divulgació

El Govern ha d'elaborar, juntament amb les entitats defensores i col·laboradores, campanyes divulgadores i informatives del contingut d'aquesta Llei per als cursos escolars i per a la població en general.

Cinquena

Normativa específica

1. Es regeixen per la normativa específica corresponent:

a) Els animals d'explotacions ramaderes.

b) La pesca, la recollida de marisc, la captura i la caça.

c) Els gossos considerats potencialment perillosos.

d) Els gossos pigall.

e) Els animals utilitzats per a experimentació i per a altres finalitats científiques.

2. La protecció de la fauna autòctona també ha d'ésser regulada per la seva

normativa específica, sens perjudici de l'aplicabilitat de la normativa general de protecció dels animals establerta per aquesta Llei.

Sisena

Pràctica de la pesca esportiva amb peixet

Sens perjudici del que disposa l'article 22.2 de la Llei 3/1988, es pot autoritzar la pràctica de la modalitat de pesca esportiva amb peixet, restringida a les espècies que s'estableixin per reglament.

Setena

Consell Assessor sobre els Drets dels Animals

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de crear el Consell Assessor sobre els Drets dels Animals, constituït per representants dels sectors interessats i de les administracions competents, que ha de tenir funcions d'assessorament en matèria de protecció dels animals.

Vuitena

Destinació dels ingressos procedents de les sancions

El Departament de Medi Ambient ha de destinar els ingressos procedents de les sancions per infraccions d'aquesta Llei a actuacions que tinguin per objecte el foment de la protecció dels animals.

Disposicions transitòries

Primera

Curs de cuidador o cuidadora d'animals

En el termini màxim de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els centres de recollida d'animals de companyia i tota la resta de nuclis zoològics han d'haver donat compliment a l'obligació de l'execució del curs de cuidador o cuidadora d'animals.

Segona

Grup d'espècies de fauna no autòctona

Qui posseeixi animals pertanyents al grup d'espècies de fauna no autòctona ho ha de notificar al Departament de Medi Ambient de la manera que s'estableixi per reglament, abans d'un any comptat des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria

Resta derogada la [Llei 3/1988, del 4 de març, de protecció dels animals](#), llevat dels articles 18; 19; 21, apartats 1, 2, 3, 4 i 5; 22; 23; 24; 31; 32; 33, apartats 1, 2 i 4; 35; 36, i 37, els quals són aplicables a la fauna autòctona. Així mateix, es deroguen totes les normes d'igual o inferior rang que contradiguin el que disposa aquesta Llei o s'hi oposin, incloses les normes sectorials específiques.

Disposicions finals

Primera

Desenvolupament i execució

1. El Govern ha de dictar, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el reglament per a desenvolupar-la i executar-la.

2. El Govern ha d'establir la dotació pressupostària suficient per a aplicar i desenvolupar aquesta Llei.

Segona

Programa del curs de cuidador o cuidadora d'animals

En el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar el programa del curs de cuidador o cuidadora d'animals a què es refereix aquesta Llei.

Tercera

Actualització de les sancions pecuniàries

Per decret del Govern de la Generalitat es poden actualitzar els màxims de les sancions pecuniàries establertes per aquest Llei, tenint en compte la variació de l'índex de preus de consum.

Quarta

Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, llevat de l'article 11.1, que entra en vigor l'1 de gener de 2007.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 4 de juliol de 2003

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

Annex

Espècies protegides de la fauna salvatge autòctona

Categoria

Mamífers

Insectívors

C Rata mesquera Talpidae (Galemys pyrenaicus, Desmana pyrenaica).

C Eriçó clar Erinaceidae (Aethechinus algirus).

Microquiròpters

C Ratapinyades, ratapenades o ratpenats (totes les espècies).

Rosegadors

C Talpó de Cabrera Microtidae (Microtus cabrerae).

- D Esquirol (*Sciurus vulgaris*).
- Carnívors
- A Ós bru Ursidae (*Ursus arctos*).
- A Llúdriga comuna europea Mustelidae (*Lutra lutra*).
- C Visó europeu Mustelidae (*Lutreola lutreola*).
- B Ermini Mustelidae (*Mustela erminea*).
- B Gat fer o gat salvatge Felidae (*Felis sylvestris*).
- A Linx boreal Felidae (*Lynx lynx*).
- A Linx ibèric Felidae (*Lynx pardina*).
- C Mangosta africana Herpestidae (*Herpestes ichneumon*).
- A Vell marí o foca mediterrània Phocidae (*Monachus monachus*).
- Artiodàctils
- B Cabra salvatge ibèrica Bovidae (*Capra pyrenaica pyrenaica*).
- Ocells
- Gaviformes
- B Calàbria de bec blanc Gaviidae (*Gavia adamsii*).
- B Calàbria agulla Gaviidae (*Gavia arctica*).
- B Calàbria grossa Gaviidae (*Gavia immer*).
- B Calàbria petita Gaviidae (*Gavia stellata*).
- Podicipediformes
- C Cabussó orellut Podicipedidae (*Podiceps auritus*).
- C Cabussó emplomallat Podicipedidae (*Podiceps cristatus*).
- C Cabussó gris Podicipedidae (*Podiceps grisegena*).
- C Cabussó collnegre Podicipedidae (*Podiceps nigricollis*).
- C Cabusset Podicipedidae (*Tachybaptus ruficollis*).
- Procellariiformes
- C Ocell de tempesta Hydrobatidae (*Hydrobates pelagicus*).
- C Petrell oceànic Hydrobatidae (*Oceanites oceanicus*).
- C Petrell cuaforçat Hydrobatidae (*Oceanodroma leucorhoa*).
- C Petrell de Bulwer Procellariidae (*Bulweria bulwerii*).
- C Baldriga cendrosa Procellariidae (*Calonectris diomedea*).
- C Fulmar Procellariidae (*Fulmarus glacialis*).
- C Baldriga petita Procellariidae (*Puffinus assimilis*).
- C Baldriga capnegra Procellariidae (*Puffinus gravis*).
- C Baldriga grisa Procellariidae (*Puffinus griseus*).
- C Baldriga pufí Procellariidae (*Puffinus puffinus*).
- Pelecaniformes
- C Corb marí emplomallat Phalacrocoracidae (*Phalacrocorax aristotelis*).
- C Corb marí pigmeu Phalacrocoracidae (*Phalacrocorax pygmaeus*).
- B Pelicà cresp Pelecanidae (*Pelecanus crispus*).
- B Pelicà vulgar Pelecanidae (*Pelecanus onocrotalus*).

C Mascarell Sulidae (*Sula bassana*).

Ciconiformes

B Bernat pescaire Ardeidae (*Ardea cinerea*).

B Agró roig Ardeidae (*Ardea purpurea*).

B Martinet ros Ardeidae (*Ardeola ralloides*).

A Bitó comú Ardeidae (*Botaurus stellaris*).

C Esplugabous Ardeidae (*Bubulcus ibis*).

B Agró blanc Ardeidae (*Egretta alba*).

C Martinet blanc Ardeidae (*Egretta garzetta*).

C Martinet menut Ardeidae (*Ixobrychus minutus*).

C Martinet de nit Ardeidae (*Nycticorax nycticorax*).

B Cigonya blanca Ciconiidae (*Ciconia ciconia*).

A Cigonya negra Ciconiidae (*Ciconia nigra*).

A Becplaner Threskiornithidae (*Platalea leucorodia*).

A Capó reial Threskiornithidae (*Plegadis falcinellus*).

B Flamenc Phoenicopteridae (*Phoenicopus ruber*).

Anseriformes

C Oca riallera grossa, subespècie de Groenlàndia Anatidae (*Anser albifrons flavirostris*).

C Oca riallera petita Anatidae (*Anser erythropus*).

C Morell buixot Anatidae (*Aythya marila*).

C Morell xocolater Anatidae (*Aythya nyroca*).

B Oca de collar Anatidae (*Branta bernicla*).

C Oca de galta blanca Anatidae (*Branta leucopsis*).

B Oca de coll roig Anatidae (*Branta ruficollis*).

C Morell d'ulls grocs Anatidae (*Bucephala clangula*).

B Cigne petit Anatidae (*Cygnus bewickii*).

B Cigne cantaire Anatidae (*Cygnus cygnus*).

B Xarxet mabrenc Anatidae (*Mamaronetta angustirostris*).

C Ànec fosc Anatidae (*Melanitta fusca*).

C Ànec negre Anatidae (*Melanitta nigra*).

C Bec de serra petit Anatidae (*Mergus albellus*).

C Bec de serra gros Anatidae (*Mergus merganser*).

C Bec de serra mitjà Anatidae (*Mergus serrator*).

A Ànec capblanc Anatidae (*Oxyura leucocephala*).

C Èider Anatidae (*Somateria mollissima*).

A Ànec canyella Anatidae (*Tadorna ferruginea*).

B Ànec blanc Anatidae (*Tadorna tadorna*).

Accipitriformes (rapinyaires diürns)

A Àguila pescadora Pandionidae (*Pandion haliaetus*).

C Astor Accipitridae (*Accipiter gentilis*).

C Esparver (vulgar) Accipitridae (*Accipiter nisus*).

A Voltor negre Accipitridae (*Aegypius monachus*).

B Àguila daurada Accipitridae (*Aquila chrysaetos*).

A Àguila imperial Accipitridae (Aquila heliaca).

C Aligot (comú) Accipitridae (Buteo buteo).

C Aligot calçat Accipitridae (Buteo lagopus).

C Àguila marcenca Accipitridae (Circaetus gallicus).

B Arpella (vulgar) Accipitridae (Circus aeruginosus).

B Arpella pàl·lida Accipitridae (Circus cyaneus).

B Esparver cendrós Accipitridae (Circus pygargus).

A Esparver d'espalles negres Accipitridae (Elanus caeruleus).

A Trençalòs Accipitridae (Gypaetus barbatus).

B Voltor comú Accipitridae (Gyps fulvus).

B Àguila cuabarrada Accipitridae (Hieraaetus fasciatus).

B Àguila calçada Accipitridae (Hieraaetus pennatus).

C Milà negre Accipitridae (Milvus migrans).

B Milà reial Accipitridae (Milvus milvus).

B Aufrany Accipitridae (Neophron percnopterus).

C Aligot vesper Accipitridae (Pernis apivorus).

Falconiformes (rapinyaires diürns)

B Esmerla Falconidae (Falco columbarius).

B Falcó de la reina Falconidae (Falco eleonora).

B Xoriguer petit Falconidae (Falco naumanni).

B Falcó pelegrí Falconidae (Falco peregrinus).

B Falcó mostatxut Falconidae (Falco subbuteo).

C Xoriguer (comú) Falconidae (Falco tinnunculus).

B Falcó cama-roig Falconidae (Falco vespertinus).

Gal·liformes

C Grèvol Tetraonidae (Bonasa bonasia).

B Perdiu blanca Tetraonidae (Lagopus mutus).

B Gall fer Tetraonidae (Tetrao urogallus).

D Gall de cua forçada, subespècie continental Tetraonidae (Tetrao tetrix tetrix, Lyrurus tetrix).

D Perdiu de roca, subespècie dels Alps Phasianidae (Alectoris graeca saxatilis).

D Perdiu de roca, subespècie de Sicília Phasianidae (Alectoris graeca whitakeri).

D Perdiu xerra, subespècie d'Itàlia Phasianidae (Perdix perdix italica).

Gruiformes

B Guatlla andalusa Turnicidae (Turnix sylvatica).

B Grua damisel·la Gruidae (Anthropoides virgo).

B Grua (vulgar) Gruidae (Grus grus).

C Guatlla maresa Rallidae (Crex crex).

B Fotja banyuda Rallidae (Fulica cristata).

A Polla blava Rallidae (Porphyrio porphyrio).

C Rasclató Rallidae (Porzana parva).

C Polla pintada Rallidae (Porzana porzana).

C Rascllet Rallidae (Porzana pusilla).

C Hubara Otitidae (Chlamydotis undulata).

A Pioc salvatge Otitidae (Otis tarda).

C Sisó Otitidae (Tetrax tetrax).

Caradriiformes

C Garsa de mar Haematopodidae (Haematopus ostralegus).

C Garsa de mar de Canàries Haematopodidae (Haematopus ostralegus meadewaldoi).

C Remena-rocs Charadriidae (Arenaria interpres).

C Corriol camanegre Charadriidae (Charadrius alexandrinus).

C Corriol petit Charadriidae (Charadrius dubius).

C Corriol gros Charadriidae (Charadrius hiaticula).

C Corriol pit-roig Charadriidae (Eudromias morinellus).

C Fredeluga esperonada Charadriidae (Hoplopterus spinosus).

C Daurada grossa Charadriidae (Pluvialis apricaria).

C Pigre (gris) Charadriidae (Pluvialis squatarola).

C Xivitona (vulgar) Scolopacidae (Actitis hypoleucos).

C Territ tres-dits Scolopacidae (Calidris alba).

C Territ variant Scolopacidae (Calidris alpina).

C Territ gros Scolopacidae (Calidris canutus).

C Territ becllarg Scolopacidae (Calidris ferruginea).

C Territ fosc Scolopacidae (Calidris maritima).

C Territ menut Scolopacidae (Calidris minuta).

C Territ de Temminck Scolopacidae (Calidris temminckii).

C Becadell gros Scolopacidae (Gallinago media).

C Territ becadell Scolopacidae (Limicola falcinellus).

C Tètol cuabarrat Scolopacidae (Limosa lapponica).

C Tètol cuanegre Scolopacidae (Limosa limosa).

C Becadell sord Scolopacidae (Lymnocyptes minima).

C Becut Scolopacidae (Numenius arquata).

C Polit cantaire Scolopacidae (Numenius phaeopus).

C Polit becfí Scolopacidae (Numenius tenuirostris).

C Batallaire Scolopacidae (Philomachus pugnax).

C Gamba roja pintada Scolopacidae (Tringa erythropus).

C Gamba groga petita Scolopacidae (Tringa flavipes).

C Valona Scolopacidae (Tringa glareola).

C Gamba groga grossa Scolopacidae (Tringa melanolenca).

C Gamba verda Scolopacidae (Tringa nebularia).

C Xivita Scolopacidae (Tringa ochropus).

- C Siseta Scolopacidae (*Tringa stagnatilis*).
- C Gamba roja (vulgar) Scolopacidae (*Tringa totanus*).
- C Territ rogenic Scolopacidae (*Tryngites subruficollis*).
- C Siseta cendrosa Scolopacidae (*Xenus cinereus*).
- C Torlit Burhinidae (*Burhinus oedicnemus*).
- C Cames llargues Recurvirostridae (*Himantopus himantopus*).
- C Bec d'alena Recurvirostridae (*Recurvirostra avosetta*).
- C Escuraflascons becgròs Phalaropodidae (*Phalaropus fulicarius*).
- C Escuraflascons becfi Phalaropodidae (*Phalaropus lobatus*).
- C Corredor Glareolidae (*Cursorius cursor*).
- C Perdiu de mar Glareolidae (*Glareola pratincola*).
- C Paràsit cuallarg Stercorariidae (*Stercorarius longicaudus*).
- C Paràsit cuapunxegut Stercorariidae (*Stercorarius parasiticus*).
- C Paràsit cuaample Stercorariidae (*Stercorarius pomarinus*).
- C Paràsit gros Stercorariidae (*Stercorarius skua*).
- C Fumarell carablanc Laridae (*Chlidonias hybrida*).
- C Fumarell alablanc Laridae (*Chlidonias leucoptera*).
- C Fumarell negre Laridae (*Chlidonias nigra*).
- B Gavina corsa Laridae (*Larus audouinii*).
- B Gavina cendrosa Laridae (*Larus canus*).
- B Gavina capblanca Laridae (*Larus genei*).
- C Gavinot Laridae (*Larus marinus*).
- B Gavina capnegra Laridae (*Larus melanocephalus*).
- C Gavina menuda Laridae (*Larus minutus*).
- C Gavineta (de tres dits) Laridae (*Rissa tridactyla*).
- C Xatrac menut Laridae (*Sterna albifrons*).
- C Xatrac bengalí Laridae (*Sterna bengalensis*).
- C Xatrac gros Laridae (*Sterna caspia*).
- C Xatrac rosat Laridae (*Sterna dougallii*).
- C Xatrac fosc Laridae (*Sterna fuscata*).
- C Xatrac (comú) Laridae (*Sterna hirundo*).
- C Curroc Laridae (*Sterna nilotica*).
- C Xatrac àrtic Laridae (*Sterna paradisea*).
- C Xatrac becllarg Laridae (*Sterna sandvicensis*).
- C Gavot Alcidae (*Alca torda*).
- C Fraret Alcidae (*Fratercula artica*).
- C Somorgollaire Alcidae (*Uria aalge*).
- Columbiformes
- D Xixella canària Columbidae (*Columba junoniae*).
- D Tudó canari Columbidae (*Columba trocaz*).
- C Cucut reial Cuculidae (*Clamator grandarius*).
- D Cucut Cuculidae (*Cuculus canorus*).
- Estrigiformes (rapinyaires nocturns)
- C Òliba Tytonidae (*Tyto alba*).

B Mussol pirinenc Strigidae (Aegolius funereus).

C Mussol emigrant Strigidae (Asio flammeus).

C Mussol banyut Strigidae (Asio otus).

C Mussol (comú) Strigidae (Athene noctua).

B Duc Strigidae (Bubo bubo).

C Xot Strigidae (Otus scops).

C Gamarús Strigidae (Strix aluco).

Caprimulgiformes

C Enganyapastors Caprimulgidae (Caprimulgus europaeus).

C Siboc Caprimulgidae (Caprimulgus ruficollis).

Apodiformes

D Falciot negre Apodidae (Apus apus).

D Falciot cuablanc africà Apodidae (Apus caffer).

D Ballester Apodidae (Apus melba).

D Falciot pàl·lid Apodidae (Apus pallidus).

D Falciot unicolor Apodidae (Apus unicolor).

Coraciformes

C Blauet Alcedinidae (Alceo atthis).

C Abellerol Meropidae (Merops apiaster).

C Gaig blau Coraciidae (Coracias garrulus).

C Puput Upupidae (Upupa epops).

Pterocliiformes

B Ganga Pteroclididae (Pterocles alchata).

B Xurra Pteroclididae (Pterocles orientalis).

Piciformes

D Picot (garser) siríac Picidae (Dendrocopos syriacus).

B Picot negre Picidae (Dryocopus martius).

C Colltort Picidae (Jynx torquilla).

C Picot garser dorsiblanc Picidae (Picoides leucotos).

C Picot garser gros Picidae (Picoides major).

C Picot garser mitjà Picidae (Picoides medius).

C Picot garser petit Picidae (Picoides minor).

C Picot tridàctil Picidae (Picoides trydactilus).

C Picot cendrós Picidae (Picus canus).

C Picot verd Picidae (Picus viridis).

Passeriformes

D Terrerola vulgar Alaudidae (Calandrella brachydactylla).

D Terrerola rogenca Alaudidae (Calandrella rufescens).

C Alosa becuda Alaudidae (Chersophilus duponti).

C Alosa banyuda Alaudidae (Eremophila alpestris).

D Cogullada (vulgar) Alaudidae (Galerida cristata).

D Cogullada fosca Alaudidae (Galerida theklae).

D Cotoliu Alaudidae (Lullula arborea).

D Calàndria Alaudidae (Melanocorypha calandra).

D Oreneta cuablanca Hirundinidae (Delichon urbica).

D Oreneta cua-rogenca Hirundinidae (Hirundo daurica).

D Oreneta (vulgar) Hirundinidae (Hirundo rustica).

D Roquerol Hirundinidae (Ptyonoprogne rupestris).

D Oreneta de ribera Hirundinidae (Riparia riparia).

D Piula de les Canàries Motacillidae (Anthus berthelotii).

D Trobat Motacillidae (Anthus campestris).

D Piula gola-roja Motacillidae (Anthus cervinus).

D Titella Motacillidae (Anthus pratensis).

D Grasset de muntanya Motacillidae (Anthus spinoletta).

D Piula dels arbres Motacillidae (Anthus trivialis).

D Cuereta blanca Motacillidae (Motacilla alba).

D Cuereta torrentera Motacillidae (Motacilla cinerea).

D Cuereta groga Motacillidae (Motacilla flava).

D Escorxador Laniidae (Lanius collurio).

D Botxí Laniidae (Lanius excubitor).

D Trenca Laniidae (Lanius minor).

D Capsigrany Laniidae (Lanius senator).

D Merla d'aigua Cinclidae (Cinclus cinclus).

D Cargolet Troglodytidae (Troglodytes troglodytes).

D Cercavores Prunellidae (Prunella collaris).

D Pardal de bardissa Prunellidae (Prunella modularis).

Muscicapidae

D Totes les espècies d'aquesta família.

D Espècies i gèneres: Acrocephalus, Cercotrichas galactotes, Cettia cetti, Cisticola juncidis, Erithacus rubecula, Ficedula hypoleuca, Hippolais, Locustella, Luscinia, Monticola, Muscicapa striata, Oenanthe, Panurus biarmicus, Phoenicurus, Phylloscopus, Regulus, Saxicola, Sylvia, Turdus torquatus, Zosterora dauma.

Se n'exceptuen: tord ala-roig, merla, tord comú, griva cerdana, griva (Turdus iliacus, T. merula, T. philomenos, T. pilaris, T. viscivorus).

D Mallerenga cuallarga Paridae (Aegithalos caudatus).

D Mallerenga petita Paridae (Parus ater).

D Mallerenga blava Paridae (Parus caeruleus).

D Mallerenga emplomallada Paridae (Parus cristatus).

D Mallerenga carbonera Paridae (Parus major).

D Mallerenga d'aigua Paridae (Parus palustris).

D Teixidor Paridae (Remiz pendulinus).

D Pica-soques blau Sittidae (Sitta europaea).

D Pica-soques de Krüper Sittidae (Sitta krueperi).

D Pica-soques cors Sittidae (Sitta whiteheadi).

C Pela-roques Sittidae (Tichodroma muraria).

D Raspinell comú Certhiidae (Certhia brachydactyla).

D Raspinell pirinenc Certhiidae (Certhia familiaris).

D Hortolà cendrós Emberizidae (Emberiza caesia).

D Sit negre Emberizidae (Emberiza cia).

D Sit cendrós Emberizidae (Emberiza cineracea).

D Gratapalles Emberizidae (Emberiza cirius).

D Verderola Emberizidae (Emberiza citrinella).

D Hortolà Emberizidae (Emberiza hortulana).

D Repicatalons Emberizidae (Emberiza schoeniclus).

D Sit blanc Emberizidae (Plectrophenax nivalis).

D Pinsà trompeter Fringillidae (Bucanetes githagineus).

D Passerell golanegre Fringillidae (Carduelis flammea).

D Lluer Fringillidae (Carduelis spinus).

D Durbec Fringillidae (Coccothraustes coccothraustes).

D Pinsà (comú) Fringillidae (Fringilla coelebs).

D Pinsà mec Fringillidae (Fringilla montifringilla).

D Pinsà de les Canàries Fringillidae (Fringilla teydea).

D Trencapinyes Fringillidae (Loxia curvirostra).

D Trencapinyes escocès Fringillidae (Loxia scotia).

D Pinsà borroner Fringillidae (Pyrrhula pyrrhula).

D Lluçaret Fringillidae (Serinus citrinella).

D Gafarró (Serinus serinus).

D Pardal d'ala blanca Ploceidae (Montifringilla nivalis).

D Pardal de passa Ploceidae (Passer hispaniolensis).

D Pardal roquer Ploceidae (Petronia petronia).

D Estornell rosat Sturnidae (Sturnus roseus).

D Oriol Oriolidae (Oriolus oriolus).

D Cornella emmantellada Corvidae (Corvus corone cornix).

D Garsa blava Corvidae (Cyanopica cyanus).

D Gralla de bec groc Corvidae (Pyrrhocorax graculus).

D Gralla de bec vermell Corvidae (Pyrrhocorax pyrrhocorax).

Rèptils

Quelonis (tortugues)

Tortugues de terra

C Tortuga mediterrània Testudinidae (Testudo hermanni).

C Tortuga morisca Testudinidae (Testudo graeca).

Tortugues d'aigües continentals

C Tortuga d'estany Emydidae (Emys orbicularis).

C Tortuga de rierol Emydidae (Mauremys caspica).

Tortugues marines

B Tortuga careta Cheloniidae (Caretta caretta).

B Tortuga verda Cheloniidae (Chelonia mydas).

B Tortuga carei Cheloniidae (Eretmochelys imbricata).

B Tortuga bastarda Cheloniidae (Lepidochelys kempii).

B Tortuga llaüt Dermochelidae (Dermochelys coriacea).

Saures

D Dragonet (rosat) Gekkonidae (Hemidactylus turcicus).

D Dragó canari Gekkonidae (Tarentola delalandii).

D Dragó (comú) Gekkonidae (Tarentola mauritanica).

B Camaleó Chamaeleonidae (Chamaeleo chamaeleon).

D Serp de vidre, vidriol o noia Anguidae (Anguis fragilis).

D Serpeta cega o amfíbena cendrosa Amphisbaenidae (Blanus cinereus).

Sargantanes i llangardaixos

D Sargantana cua-roja o dels sorrals Lacertidae (Acanthodactylus erythrurus).

D Sargantana de Valverde Lacertidae (Algyroides marchi).

C Llangardaix de matoll Lacertidae (Lacerta agilis).

D Llangardaix d'Haria Lacertidae (Lacerta atlantica).

D Llangardaix negre Lacertidae (Lacerta galloti).

C Llangardaix (comú) Lacertidae (Lacerta lepida).

D Sargantana muntanyenca Lacertidae (Lacerta monticola).

D Llangardaix verd nord-occidental Lacertidae (Lacerta schreiberi).

D Llangardaix gegant de Hierro Lacertidae (Lacerta simonyi).

D Llangardaix de Gran Canària Lacertidae (Lacerta stehlinii).

D Lluert o llangardaix verd Lacertidae (Lacerta viridis).

C Sargantana vivípara Lacertidae (Lacerta vivipara).

C Sargantana comuna (ibèrica) Lacertidae (Podarcis hispanica).

D Sargantana balear Lacertidae (Podarcis lilfordi).

D Sargantana comuna europea o sargantana grossa Lacertidae (Podarcis muralis).

D Sargantana de les Pitiüses Lacertidae (Podarcis pityusensis).

D Sargantaner (comú) o sargantana de cua llarga Lacertidae (Psammodromus algirus).

D Sargantaner ibèric o sargantana cendrosa Lacertidae (Psammodromus hispanicus).

D Lludrió de potetes ibèric Scincidae (Chalcides bedriagai).

D Lludrió de potetes o vibrola Scincidae (Chalcides chalcides).

D Lludrió de potetes canari Scincidae (Chalcides viridanus).

Colobres o serps

D Serp de ferradura Colubridae (Coluber hippocrepis).

D Serp verda i groga Colubridae (Coluber viridiflavus).

D Serp llisa Colubridae (Coronella austriaca).

D Serp bordelesa Colubridae (*Coronella girondica*).

D Serp d'Esculapi Colubridae (*Elaphe longissima*).

D Serp blanca Colubridae (*Elaphe scalaris*).

D Serp verda Colubridae (*Malpolon monspessulanus*).

D Serp de caputxó Colubridae (*Macroprotodon cucullatus*).

D Serp d'aigua (escurçonera) (*Natrix maura*).

D Serp de collaret Colubridae (*Natrix natrix*).

Amfibis

Urodels

D Salamandreta Salamandridae (*Chioglossa lusitanica*).

C Tritó pirinenc Salamandridae (*Euproctus asper*).

C Ofegabous Salamandridae (*Pleurodeles waltl*).

D Salamandra Salamandridae (*Salamandra salamandra*).

D Tritó alpi Salamandridae (*Triturus alpestris*).

D Tritó ibèric Salamandridae (*Triturus boscai*).

D Tritó palmat Salamandridae (*Triturus helveticus*).

D Tritó verd o marbrat Salamandridae (*Triturus marmoratus*).

Anurs

D Tòtil ibèric Discoglossidae (*Alytes cisternasii*).

D Ferreret Discoglossidae (*Alytes muletensis*).

D Tòtil o gripau llevadora Discoglossidae (*Alytes obstetricans*).

D Granota pintada o gripau granoter Discoglossidae (*Discoglossus pictus*).

D Gripau d'esperons Pelobatidae (*Pelobates cultripes*).

D Gripau puntejat Pelobatidae (*Pelodytes punctatus*).

D Gripau (comú) Bufonidae (*Bufo bufo*).

D Gripau corredor Bufonidae (*Bufo calamita*).

D Gripau verd o calàpet verd (*Bufo viridis*).

D Reineta europea Hylidae (*Hyla arborea*).

D Reineta (meridional) Hylidae (*Hyla meridionalis*).

D Granota saltadora Ranidae (*Rana dalmatina*).

D Granota ibèrica Ranidae (*Rana iberica*).

D Granota roja Ranidae (*Rana temporaria*).

Peixos-osteictis

Condrostis

Acipenseriformes

D Esturió Acipenseridae (*Acipenser sturio*).

Teleostis

Cipriniformes

D Fartet Ciprinodontidae (*Aphanius iberus*).

D Samaruc Ciprinodontidae (*Valencia hispanica*).

Gasterosteiformes

D Punxoset o espinós Gasterosteidae
(Gasterosteus aculeatus).

Scorpaeniformes

D Cavilat o cabilac Cottidae (Cottus gobio).

Perciformes

D Bavosa de riu o barb caní Blenniidae
(Blennius fluviatilis).

(03.185.043)

DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT

DECRET

253/2000, de 24 de juliol, de creació del Patronat per al Desenvolupament Sostenible dels Espais d'Interès Natural del Massís del Montgrí i l'Arxipèlag de les Medes.

El Massís del Montgrí i l'Arxipèlag de les Medes són espais naturals de protecció bàsica d'acord amb el Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el pla d'espais d'interès natural, en el marc de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, protecció que inclou la façana litoral submergida fins a la isobata de -60 m. Entre les determinacions i recomanacions d'aquest pla d'espais d'interès natural figura la unió dels dos espais esmentats, així com l'aplicació de figures de protecció especial. D'altra banda, el fons marí de les illes Medes gaudeix de protecció específica per la Llei 19/1990, de 10 de desembre, de conservació de la flora i la fauna del fons marí de les illes Medes.

Al moment actual la millor protecció dels espais esmentats fa aconsellable la creació d'un òrgan col·legiat que assessori en la seva reordenació, conservació i protecció.

A proposta del conseller de Medi Ambient, d'acord amb l'article 61 de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

Article 1

Es crea el Patronat per al Desenvolupament Sostenible dels Espais d'Interès Natural del Massís del Montgrí i l'Arxipèlag de les Medes, per tal de col·laborar en la reordenació, conservació i protecció dels espais naturals i en la consecució de les finalitats esmentades a la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Article 2

2.1 El Patronat, que està adscrit al Departament de Medi Ambient, es compon dels següents membres:

- El director general de Patrimoni Natural i Medi Físic, que actuarà com a president.
- El delegat territorial de Girona del Departament de Medi Ambient.
- Un representant del Departament d'Indústria, Comerç i Turisme.
- Un representant del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.
- Un representant del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.
- Un representant del Consell Comarcal del Baix Empordà.
- Dos representants de l'Ajuntament de Torroella de Montgrí.
- Un representant de la Diputació de Girona.
- Dos vocals designats pel conseller de Medi Ambient.

2.2 El Patronat designarà un secretari, que podrà ser membre d'aquest o no.

Article 3

Són funcions del Patronat respecte dels espais de la seva competència:

- Fer propostes de reordenació en el marc de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.
- Vetllar per la coordinació en la gestió.
- Vetllar per la conservació sostenible.
- Proposar als organismes competents mesures per a la conservació i defensa dels valors naturals.
- Informar sobre aspectes referents a la protecció, quan ho requereixin els organismes de la Generalitat o els ajuntaments afectats.
- Informar sobre els plans i normes que s'elaboren en desenvolupament i aplicació de les lleis vigents
- Promoure activitats per a l'estudi i divulgació dels valors dels espais.

Article 4

El Patronat realitzarà sessions de caràcter ordinari com a mínim dues vegades l'any. En qualsevol moment el president podrà convocar sessions extraordinàries a iniciativa pròpia o a sol·licitud de sis dels seus membres.

Article 5

Els membres del Patronat podran percebre dietes d'acord amb el que estableix la normativa vigent.

Article 6

En tot el no prevegi aquest Decret el funcionament del Patronat es regirà per les normes que regulen els òrgans col·legiats.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest Decret entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 24 de juliol de 2000

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

FELIP PUIG I GODES

Conseller de Medi Ambient

(00.195.096)

DECRET

254/2000, de 24 de juliol, pel qual s'estableixen els mètodes d'eutanàsia per als animals de companyia que s'han de sacrificar.

La Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, estableix que els centres de recollida d'animals abandonats, un cop transcorregut el termini legal per recuperar aquests animals, poden sacrificar-los o donar-los en adopció.

El sacrifici d'aquests animals s'ha de fer sota el control i la responsabilitat d'un veterinari, i s'hi han d'utilitzar mètodes que impliquin el mínim sofriment per a l'animal i que li provoquin una pèrdua de consciència immediata.

D'acord amb això, és necessari, amb l'objectiu d'unificar criteris i mètodes utilitzats en els diferents àmbits professionals, regular els mètodes emprats per practicar l'eutanàsia als animals de companyia que s'han de sacrificar d'una forma que es produeixin el mínim dolor, temor i angouxa.

En conseqüència, d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, a proposta del conseller de Medi Ambient, i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

Article 1

Objecte

És objecte d'aquest Decret la regulació dels mètodes d'eutanàsia per utilitzar en els animals de companyia que cal sacrificar, amb la finalitat d'evitar-los sofriment i que tinguin una pèrdua de consciència immediata.

Article 2

Definicions

Als efectes d'aquest Decret s'entén per:

- Eutanàsia: acte pel qual es provoca la mort d'una manera plàcida, sense dolor, temor ni ansietat.
- Consciència: estat de coneixement d'un animal normal, en què pot percebre estímuls del seu àmbit extern i pot respondre amb la conducta normal d'un individu despert.
- Inconsciència: insensibilitat als estímuls externs, com s'esperaria en el coma profund i durant l'anestèsia general.
- Anestèsia: falta de sensibilitat de tot o part de l'organisme; absència de sensació; estat d'insensibilitat reversible en què l'animal, en aquest cas, no reacciona a estímuls externs.
- Sedació: estat de calma caracteritzat per una lleu depressió del sistema nerviós central i indiferència al medi; l'animal, en aquest cas, pot reaccionar a estímuls externs.
- Patiment físic: estat en el qual existeix dolor, entès com l'experiència sensorial aversiva que produeix accions motores protectores, donant com a resultat l'aprenentatge per evitar-lo, i que pot modificar trets de conducta específics d'espècie, incloent-hi la conducta social.
- Patiment psíquic: estat en el qual es produeixen signes d'ansietat i temor, com són vocalitzacions d'angoixa, lluita, intents de fuga, agressions defensives o redirigides, respostes de paràlització/immobilització, salivació, panteix, micció, defecació, buidament dels sacs anals, dilatació de pupil·les, taquicàrdia i/o contraccions reflexes de la musculatura esquelètica que originen tremolor, tremor i altres espasmes musculars.

Article 3

Mètodes d'eutanàsia acceptats

3.1 Per tal d'evitar-los patiment físic i psíquic, el sacrifici dels animals de companyia només podrà realitzar-se amb la prèvia sedació profunda o anestèsia general i mitjançant els productes i vies següents, a les dosis establertes per criteri facultatiu:

Pentobarbital sòdic, per via intravenosa.

Tiopental sòdic, per via intravenosa.

Embutramida/mebezoni iodur/tetracaina clorhidrat, per via intravenosa.

Secobarbital/dibucaina, per via intravenosa.

3.2 En el cas dels animals de companyia neonats, o en els animals en què, pel seu estat de deshidratació, hipovolèmia o shock, l'aplicació per via intravenosa dels productes inclosos al punt anterior no sigui físicament possible, s'acceptarà l'administració, prèvia anestèsia

general dels animals, de pentobarbital sòdic o tiopental sòdic per via intraperitoneal o intracardiaca.

3.3 La sedació dels animals de companyia s'haurà de realitzar mitjançant els productes i vies següents, a les dosis establertes per criteri facultatiu:

Xilazina, per via intramuscular o subcutània.
Medetomidina, per via intramuscular o subcutània.

Tiletamina-zolacepam, per via intramuscular o intravenosa.

Fenotiazines, per via intramuscular, subcutània o oral.

Propionil-promazina, per via intramuscular, subcutània o intravenosa.

Clorhidrat de ketamina, per via intramuscular, subcutània o intravenosa.

3.4 Davant la possibilitat que es produeixi risc de danys a les persones, als béns o al medi natural en general, i sempre i quan els mètodes d'immobilitzacions a distància no siguin possibles, es podrà autoritzar l'ús del tret com a mètode de sacrifici.

3.5 Queden prohibides les batudes d'animals de companyia assilvestrats quan no s'hagin assajat altres procediments no violents per resoldre la situació.

3.6 L'acte de l'eutanàsia haurà de ser realitzat per un veterinari, i en una dependència amb condicions higienicosanitàries correctes i amb un ambient que no afavoreixi l'estrès dels animals. En els centres de recollida d'animals de companyia abandonats, aquesta dependència estarà separada de les gàbies.

Article 4

Mètodes d'eutanàsia prohibits

Queda expressament prohibida l'aplicació dels mètodes i productes per al sacrifici dels animals de companyia següents:

Bala captiva.
Descompressió.
Decapitació.
Ofegament.
Estrangulació.
Asfixia.
Dislocació del coll.
Exanguinació.
Embòlia gasosa.
Cop.
Clorur potàssic.
Monòxid de carboni.
Diòxid de carboni.
Metoxiflurano.
Nitrogen.
Protòxid de nitrogen.
Tricloroetilè.
Àcid cianhídric.
Èter dietílic.
Cloroform.
Gas cianhídric.
Ciclopropà.
Hidrat de cloral.
Estricnina.
Nicotina.
Sulfat magnèsic.
Agents bloquejants neuromusculars.

Article 5

De la confirmació de la mort

Es consideren indicadors de la mort d'un animal de companyia els següents paràmetres, quan es donen simultàniament:

Cessament de la respiració.

Cessament del batec cardíac.

Cessament de les funcions neurològiques centrals.

Article 6

Inspecció, vigilància i control

6.1 Correspon al Departament de Medi Ambient, així com a les altres administracions competents, exercir les funcions d'inspecció, vigilància i control del compliment d'aquest Decret.

6.2 Els agents de l'autoritat col·laboraran amb el Departament de Medi Ambient, així com amb les altres administracions competents, en el compliment del que estableix aquest Decret.

6.3 Tots els centres de recollida d'animals de companyia abandonats portaran un llibre de registre on s'especificaran per a cada animal les dades següents: identificació de l'animal, data de l'eutanàsia, protocol farmacològic i vies utilitzades, i nom i número de col·legiat del veterinari que ha realitzat l'eutanàsia.

6.4 Aquest llibre estarà a disposició del Departament de Medi Ambient, així com de les altres administracions competents, perquè el puguin examinar.

Article 7

Règim sancionador

L'incompliment del que preveu aquest Decret serà sancionat d'acord amb el que estableix la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, sens perjudici de l'aplicació d'altres normatives sectorials que puguin ser d'aplicació.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Pel que fa als animals utilitzats per a experimentació i per a altres finalitats científiques, és d'aplicació el que disposa l'article 15 de la Llei 5/1995, de 21 de juny.

DISPOSICIONS FINALS

—1 S'habilita el conseller de Medi Ambient per modificar els mètodes d'eutanàsia acceptats i prohibits en funció de les novetats tècniques i científiques.

—2 Aquest Decret entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 24 de juliol de 2000

JORDI PUJOL
President de la Generalitat de Catalunya

FELIP PUIG I GODES
Conseller de Medi Ambient
(00.195.030)

*

DEPARTAMENT D'INTERIOR

ESCOLA DE POLICIA
DE CATALUNYA

RESOLUCIÓ

de 25 de maig de 2000, per la qual s'atorguen els ajuts per a la realització de treballs de recerca en matèria de policia i seguretat ciutadana.

Atesa la Resolució de 18 de febrer de 2000 (DOGC núm. 3108, de 28.3.2000), per la qual es convoca el quart concurs per atorgar ajuts per a la realització de treballs de recerca en matèria de policia i seguretat ciutadana de l'Escola de Policia de Catalunya;

Vista la proposta de la Comissió de selecció constituïda a aquest efecte, i una vegada avaluats els projectes presentats i els mèrits al·legats pels sol·licitants;

Atès el que preveu l'article 94 del Decret legislatiu 9/1994, de 13 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, modificada per la Llei 25/1998, de 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro;

Fent ús de les atribucions que em confereix la Llei 27/1985, de 27 de desembre, reguladora de l'Escola de Policia de Catalunya,

RESOLC:

—1 Atorgar els ajuts per a la realització de treballs de recerca en matèria de policia i seguretat ciutadana a les persones, per als projectes i en les quanties que es detallen a l'annex de la present resolució. Els ajuts esmentats s'atorguen amb càrrec a l'aplicació pressupostària 24.32.480.01P del pressupost de l'Escola de Policia de Catalunya.

—2 D'acord amb la resolució de convocatòria d'aquest concurs, els ajuts que s'esmenten en l'article 1 s'abonaran una vegada lliurat el treball a l'Escola de Policia de Catalunya i prèvia certificació del tutor de la investigació conforme ha estat realitzat a plena satisfacció i d'acord amb les condicions generals establertes a la Resolució de 18 de febrer de 2000 i, eventualment, amb les condicions específiques establertes al document de concessió individualitzada de l'ajut.

Mollet del Vallès, 25 de maig de 2000

AMADEU RECASENS I BRUNET
Director

ANNEX

Adjudicatari: Vicenç Aguado Cudolà.
Projecte: El control administratiu d'entrada i permanència d'estrangers. Drets i garanties jurídiques.

Quantia: 500.000 ptes. (3.005,06 euros).

Adjudicataris: Xavier Boltaina Bosch i Carolina Gala Duran.

Projecte: Anàlisi jurídica de la situació administrativa especial de segona activitat dels funcionaris dels cossos i forces de seguretat: drets i deures individuals i col·lectius i règim de seguretat social.

Quantia: 500.000 ptes. (3.005,06 euros)

Por la presente solicito información para la adopción de un animal de compañía a través de la Fundación Altarriba. Declaro que nuestro interés es serio y que, en principio, y sin rechazar sus posibles consejos o sugerencias, nos inclinamos por el tipo de animal que más abajo describimos. A fin de facilitar en lo posible su integración en nuestra familia, incluyo unos datos generales que puedan servir de orientación.

Entiendo y acepto que Fundación Altarriba no envía animales, y que de llevarse a cabo la adopción de alguno que se encuentre bajo su custodia, debemos desplazarnos al centro para recogerlo personalmente y firmar el correspondiente contrato de adopción, aceptando un seguimiento posterior que verifique que está correctamente atendido. Entiendo y acepto también que el animal se me entregaría vacunado y microchipado, además de esterilizado si su edad lo permite, obligándome en caso contrario a esterilizarlo más adelante, cuando se me indicara.

1 - Yo

.

Nombre

Edad: años

Ciudad

Provincia

e.mail

Teléfono

.

Según la LOPD 15/1999 de Protección de Datos de Carácter Personal, sus datos serán incluidos en el fichero automatizado de la Fundación Altarriba, y usted tendrá derecho de acceso, rectificación, oposición y cancelación remitiendo una carta a: Fundación Altarriba · Pau Claris 87, 2n 1a · 08010 Barcelona. Si incluye su e.mail nos autoriza al envío por este medio de información sobre nuestras actividades, programas y promociones.

.

2 - Mi familia

.

Somos adultos
 niños menores 6 años,
 niños mayores de 6 años
 personas mayores de 65 años

Vivimos en Piso
 Casa unifamiliar
 Ático
 Casa rural
 Otro (indicar)

Es Alquilada - En propiedad

Casos de alergias SI - NO
movilidad disminuida SI - NO

Tenemos Balcón
 Terraza

- Jardín
- Nada exterior

Superficie aproximada de la vivienda, m2

3 - Hemos pensado en

.

Especie Perro - Gato

Sexo Macho - Hembra - Nos da igual

Edad Joven - Adulto - Anciano - Nos da igual

Tamaño Hasta 10 kg - De 10 a 15 kg - De 15 a 30 kg - Más de 30 kg

Pelo Corto - Largo - Nos da igual

Este es el tipo de raza* que habíamos pensado/nos gusta:

* Los animales de pura raza en adopción (perros o gatos), en un 95% de los casos son ancianos o están enfermos, o ambas cosas. En el caso de ser cachorros ni siquiera los de razas más habituales, ya que los propietarios apuran hasta el final para venderlos y sacar un beneficio. Por tanto, te recordamos que al menos a través de Fundación Altarriba será prácticamente imposible que puedas adoptar un "pura raza" cachorro, aunque quizás (sólo quizás) sí un adulto sano. Este campo nos sirve para saber qué tipo de animal es el que en principio más te atrae, no para que te lo busquemos exactamente.

Comentarios

AVISO: La IP que te identifica como remitente de este formulario es 83.55.81.38 . Al enviarlo, aceptas que no incluirás comentarios insultantes, racistas, contrarios a la ley, no relacionados con la protección de los animales o distintos al objeto específico de este formulario: la adopción de un animal de compañía.

4 - Enviar

ENVIAR FORMULARIO

Borrar datos

D/Dña, mayor de edad, con CIF número, con domicilio en que designo para notificaciones, comparezco y como mejor proceda en Derecho digo:

Que formulo **DENUNCIA** contra, domiciliado en, por infracción de la Ley de la Generalitat de Catalunya 22/2003 de Protección de los Animales en base a los siguientes hechos:

1. En fecha el firmante vio personalmente cómo el denunciado practicaba la siguiente conducta: [marcar conducta denunciada]

- Maltratar o agredir físicamente animales.
- Sacrificar gatos y perros.
- Abandonar animales.
- Capturar perros y gatos vueltos salvajes con el uso de armas de fuego.
- Esterilizar animales, practicar mutilaciones a animales y sacrificar animales sin control veterinario.
- Organizar o participar en peleas de perros, de gallos o de otros animales.
- Mantener los animales sin la alimentación necesaria o en instalaciones inadecuadas desde el punto de vista higienicosanitario, de bienestar y de seguridad.
- Practicar la caza, la captura en vivo, la venta, la tenencia, el tráfico, el comercio y la exhibición pública de animales o de los huevos y los crías de ejemplares de especies de la fauna autóctona y de la no autóctona protegidas o en peligro de extinción.
- Venta ambulante de animales fuera de mercados y ferias autorizadas.
- Anular el sistema de identificación.
- Hacer tiro al pichón.
- Hacer matanzas públicas de animales.
- Instalar atracciones feriales de caballitos en que se utilicen animales.
- Hacer un uso no autorizado de animales en espectáculos.
- Suministrar sustancias a un animal que le causen alteraciones de la salud o del comportamiento.
- No dar a los animales la atención veterinaria necesaria para garantizar la salud.
- Cazar en espacios declarados reservas naturales de fauna salvaje en que la caza está prohibida y en refugios de fauna salvaje.
- Hacer donación de un animal como premio o recompensa.
- Transportar animales de manera inadecuada.
- Filmar escenas ficticias de crueldad, maltrato o sufrimiento de animales.
- Usar colas o sustancias pegadizas como método de control de poblaciones de animales vertebrados.
- Exhibir animales en los escaparates de los establecimientos de venta de animales.
- Hacer exhibición ambulante de animales como reclamo.
- Vender o hacer donación de animales por medio de revistas de reclamo o publicaciones asimilables.

2. La conducta denunciada se acredita con la siguiente prueba, aportándose los medios materiales siguientes:

- Documentos
- Fotografías
- Vídeos
- Otros

3. La conducta del denunciado está tipificada como una infracción de la Ley de Protección de los Animales.

S O L I C I T O

Se admita el presente escrito y la documentación adjunta, y se ordene la apertura de un expediente administrativo sancionador, en el cual se me tendrá que tener como parte, dándome traslado de todas las actuaciones y actas practicados, a los efectos de depurar las responsabilidades que dimanen de la conducta denunciada, con imposición de la sanción pertinente al culpable.

Población y fecha

Firmado:

**GENERALITAT DE CATALUNYA
DIRECTOR GENERAL DE MEDI NATURAL
CARRER DOCTOR ROUX 80
08017 BARCELONA**